

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1
วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

สารนิพนธ์
ของ
ชยพร วงศ์เยี่ยมย่อง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2550

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1
วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

บทคัดย่อ
ของ
ชยพร วงศ์ยิ้มย่อง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2550

ชยพร วงศ์ยิ้มย่อง. (2550). *ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียน วิชาพิมพ์ดีดไทย 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
รศ.ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา ใน 5 ด้าน คือด้าน เนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล เพื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน โดยจำแนกตามตัวแปร สาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ และประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 1/2550 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำนวน 241 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และ แบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ การทดสอบ (t-test) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม โดยใช้ สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way Analysis of Variance) และถ้าหากพบว่า ตัวแปรใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการวิเคราะห์แจกแจงรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านอุปกรณ์สื่อการสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนที่เรียนสาขางานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอนและด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอุปกรณ์สื่อการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอน และด้านอุปกรณ์สื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่มีประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านวิธีการสอนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่มีประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

THE OPINIONS OF VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS TOWORD THAI
TYPING 1 SUBJECT AT CHACHOENGSAO VOCATIONAL COLLEGE

AN ABSTRACT

BY

CHAYAPORN WONGYIMYONG

Presented in partial fulfillment of the requirement for the

Master of Education degree in Business Education

At Srinakharinwirot University

October 2007

Chayaporn Wongyimyong. (2007) : The opinion of vocational certificate students toward Thai

Typing 1 subject at Chachoengsao Vocational College. Master's Project. M. Ed. (Business Education). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof. Dr. Suwat Watanawong.

The purposes of this research was to study the opinion of vocational certificate student toward Thai Typing 1 subject at Chachoengsao Vocational College in 5 aspects. These 5 aspects were included of content, teaching methods, instructors, teaching media, and student evaluation classified by variations, studied programs, study achievement, experience in using computer and experience in using typewriter.

The sample group used for this research were 241 second year certificate level students of Chachoengsao Vocational College during academic year 2007 Tools used for data collection were five-level-evaluation questionnaire, statistic used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way analysis of variance.

The result were as follows:

1. The students have opinion as a whole at the high level in the Thai Typing I subject of 5 aspects included content, teaching methods, instructors, teaching media and student evaluation.

2. The students in different studied programs have significant difference in Thai Typing I subject at .01 level as a whole for aspects of content, teaching method, instructors, students evaluate has significant difference at .01 level. But in the aspects of teaching media has no significant difference.

3. The students in different level of grade point average have no significant difference in Thai Typing I subject as a whole. The aspects of curriculum, instructors, teaching methods, and teaching media and equipments have no significant difference. But in the aspects of student evaluation has significant difference at .01 level.

4. The students in different experience of using computer have significant difference in Thai Typing I subject as a whole at .01 level. As the aspects of content of curriculum, instructors have significant different at .05 level and teaching method has significant difference at .01 level. But teaching media and student evaluation have no significant difference.

5. The students in different experience of using typewriter have no significant difference in Thai Typing I subject as a whole. For teaching method, students have significant difference at .05 level. There is no significant difference in the curriculum aspects of content, instructors, teaching media and equipments and student evaluation.

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1
วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

สารนิพนธ์
ของ
ชยพร วงศ์ยิ้มย่อง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการ
เรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา ของ ชยพร วงศ์เยี่ยมย่อง ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
ธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ สนิฏฐากร ชูทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริแพทยพิสุทธิ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ภาคกร สกลรักษ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้ก็ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และให้แนวคิดในการจัดทำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง และดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สุภาพรพรรณ สิริแพทย์พิสุทธ์ และอาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ ซึ่งได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ทำให้สารนิพนธ์ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร. อารี พันธุ์มณี, รศ.ชูศรี วงศ์รัตน์, อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ ที่กรุณาพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์และช่วยชี้แนะ แก้ไขข้อบกพร่อง และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ลูกศิษย์จนสำเร็จด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพิศ ลิ้มไทย อาจารย์เพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ และอาจารย์พัชราภรณ์ ยอดสุวรรณ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย และขอขอบพระคุณอาจารย์จิริดี ประยูรศิริ ที่กรุณาให้คำปรึกษาในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ขอขอบคุณ คุณไพบรณ เกาศรี คุณอรทัย มุลคำ คุณหทัยรัตน์ จันทร์มุกดา และน้อง ๆ เจ้าหน้าที่ของภาควิชาบริหารธุรกิจทุกคน ที่อำนวยความสะดวกอย่างดียิ่งตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา รวมถึงน้อง ๆ รุ่นที่ 10 ทุกคน ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ครู - อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทราทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2550 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา ที่ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ทองดี วงศ์ยิ้มย่อง และขอปณิธานนางสาวสายสมร วงศ์ยิ้มย่อง ที่คอยเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดมา จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชาคุณของ บิดา มารดา และคณาจารย์ ญาติมิตรทุกท่านที่กรุณาให้การสนับสนุนเป็นกำลังใจผู้วิจัยตลอดมา

ชยพร วงศ์ยิ้มย่อง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา.....	8
โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545.....	10
หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	35
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
ความมุ่งหมาย ความสำคัญ สมมติฐาน.....	62
วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก.....	79
ภาคผนวก ข.....	86
ภาคผนวก ค.....	91
ภาคผนวก ง.....	93
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	98

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา.....	36
2 จำนวนและคำร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพจากคอมพิวเตอร์ ประสิทธิภาพจาก เครื่องพิมพ์ดีด.....	43
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวมและ รายด้าน.....	44
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ.....	45
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านวิธีการสอน โดยรวมและรายข้อ.....	46
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ.....	47
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านอุปกรณ์ สื่อการสอนโดยรวมและรายข้อ.....	48
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านการวัดผล โดยรวมและรายข้อ.....	49
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ฉะเชิงเทรา จำแนกตามสาขางาน.....	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามสาขางาน.....	51
11 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามสาขางาน ในด้านเนื้อหาหลักสูตร.....	52
12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามสาขางาน ในด้านวิธีการสอน.....	52
13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามสาขางาน ในด้านครูผู้สอน.....	53
14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามสาขางาน ในด้านการวัดผล.....	53
15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	54
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	55
17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการวัดผล.....	56
18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

19	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตาม ประสบการณ์จากเครื่องพิมพ์ดีด.....	58
20	ความถี่และคำร้อยละของปัญหาการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จากแบบสอบถาม....	59
21	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นการสร้างคนเพื่อให้คนสามารถสร้างความเจริญให้กับประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง ปัจจุบันประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ไปสู่การผลิตในภาคอุตสาหกรรมบริการ และการเกษตรที่ทันสมัย ซึ่งจำเป็นต้องใช้กำลังคนหรือแรงงานที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี (นิลวรรณ อมรปิยะพงศ์. 2544: 1)

การจัดการศึกษาไทยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เท่าทันโลกและเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม นโยบายการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติทุกฉบับจึงได้มีการเน้นการอาชีวศึกษา เป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการด้านอาชีวศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนระดับกลางในระดับช่างฝีมือและช่างเทคนิค มีหน้าที่หลักในการจัดการวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้ดำเนินการจัดการศึกษาวิชาชีพ 5 ประเภท คือ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม ศิลปกรรม และเกษตรกรรม

การจัดการศึกษามีระบบใหญ่ที่ครอบคลุมทุกสังคม และการอาชีวศึกษาเป็นระบบย่อยของการจัดการศึกษาซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้มีสมรรถภาพในการทำงาน มีความสามารถในการประกอบอาชีพรวมถึงความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต การแปรรูป และจำหน่าย ดังนั้นการอาชีวศึกษา จำเป็นต้องมีการเรียนรู้และความชำนาญในทักษะ รวมทั้งความสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตด้วยความสุข และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ เพื่อสร้างประสบการณ์ในงานอาชีพอย่างแท้จริง ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้คอยอำนวยความสะดวกเป็นผู้กำกับหรือจัดการ ซึ่งตรงกับแนวคิดทางการศึกษาแบบพัฒนาการนิยม จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงที่ดีที่จะช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

จากปรัชญาการศึกษาของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้กับการอาชีวศึกษาได้กล่าวถึงการศึกษาว่าเป็นการสร้างความรู้ความเจริญงอกงาม (Education is growth) ใน 4 ด้าน ได้แก่ ทางกาย ทางอารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญา และมีความเชื่อในปรัชญาว่า คนเราเรียนรู้จากประสบการณ์เมื่อได้มีการปฏิบัติจริงอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ การเรียนรู้โดยการกระทำ

(Learning by doing) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านคือ ด้านความรู้ (Cognitive Domain) ด้านเจตคติ (Affective Domain) และด้านทักษะ (Psychomotor Domain)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ พ.ศ. 2481 จนกระทั่งปัจจุบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา เปิดทำการสอน 2 ระดับคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แบ่งออกเป็น 3 ประเภทวิชา 11 สาขางาน และมีระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา ระดับ ปวช. และ ปวส. ทุกสาขางาน โดยเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพิมพ์ดีดยังคงมีอยู่ในปัจจุบันและให้ความสำคัญมาตลอด คิดเป็นร้อยละ 10 ของหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 102 หน่วยการเรียนรู้ วิชาพิมพ์ดีดเป็นทักษะวิชาหนึ่ง ที่ผู้เรียนต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอจึงจะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ และทักษะในการพิมพ์เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการเรียนรู้ทักษะพิมพ์ดีดนั้น เป็นกระบวนการฝึกฝนการเคลื่อนไหวของนิ้วมือให้สัมพันธ์กับต้นฉบับ (วินัย ไชยอุดม. 2518 : 2) ทักษะจะเกิดขึ้นได้ด้วยการเรียนรู้และการกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ และสม่ำเสมอ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสร้างทักษะเบื้องต้นให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานเบื้องต้น มีเทคนิคที่ถูกต้องในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์อีกด้วย การเรียนรู้แป้นอักษร การวางนิ้ว การพิมพ์สัมผัสแป้นอักษรเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์อีกด้วย การเรียนรู้แป้นอักษร การวางนิ้ว การพิมพ์สัมผัสแป้นอักษรเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการฝึกทักษะการพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเรียนรู้การใช้แป้นพิมพ์ (Keyboard) ที่ถูกต้อง และต้องฝึกฝนการพิมพ์ให้เกิดความชำนาญ โดยการพิมพ์สัมผัส (Touch Typing) เน้นการพิมพ์ที่ถูกต้อง รวดเร็ว แม่นยำ การเรียนการสอนพิมพ์ดีดในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นทางสายกลาง คือ เน้นความเร็วและความแม่นยำทั้งสองอย่างไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทักษะในเวลาอันรวดเร็ว (พาณี ล้ออุทัย. 2533 : 23) ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสร้างทักษะเบื้องต้นในการพิมพ์ให้เกิดขึ้น และต้องมีเทคนิคที่ถูกต้อง เช่น ท่านั่ง การวางนิ้ว การสับนิ้วขึ้นลง ทั้งนี้เพื่อสร้างพื้นฐานทักษะการพิมพ์การพิมพ์ดีดที่ดี และเป็นพื้นฐานในการผลิตเอกสาร และการพิมพ์คอมพิวเตอร์ได้ (บุปผา โรจนเลิศ. 2543 :1) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความรู้เรื่องการใช้แป้นพิมพ์ดีดมาแล้ว เมื่อมาเรียนคอมพิวเตอร์จะพบว่าสามารถใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ได้เร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (บุปผา โรจนเลิศ. 2543 :43)

ในปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาพิมพ์ดีดต่ำลง ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า ผู้เรียนในแต่ละปีมีทักษะด้านการพิมพ์ดีดทั้งในเรื่องอัตราความเร็วและความแม่นยำ ลดลงต่ำกว่าเกณฑ์ (มาตรฐานพิมพ์ดีดไทย 35 คำต่อนาที, พิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ 40 คำต่อนาที) และการพิมพ์งานขึ้นผลิตรูปแบบ ขนาด แบบฟอร์มไม่ได้มาตรฐาน ใช้เวลาพิมพ์นาน (มาตรฐานจดหมาย 1 ฉบับใช้เวลาพิมพ์ประมาณ 15-20 นาที) ถ้าผู้เรียนมีพื้นฐานทักษะการพิมพ์ดีดไม่ดีจะเป็นปัญหาต่อเนื่องไปถึงวิชาพิมพ์ดีดในรหัสวิชาอื่น ๆ รวมไปถึงงานขึ้นผลิตรูปพิมพ์ดีดประยุกต์ และ

การใช้คอมพิวเตอร์อีกด้วย ซึ่งพบว่านักเรียนไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ไม่มั่นใจในการฝึกทักษะการพิมพ์ ทำให้พิมพ์ช้า มองแป้นพิมพ์เกิดความเบื่อหน่ายต่อการฝึกทักษะ นักเรียนบางคนขาดเรียนบ่อย ๆ ทำให้ตามเพื่อนไม่ทัน ก็เบื่อหน่ายต่อการเรียนจึงส่งผลให้นักเรียนสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนประจำกลุ่มวิชาการเลขานุการในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จและประสิทธิภาพของหลักสูตร เพื่อให้ทราบถึงสภาพอันแท้จริง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคการจัดการสอนในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เกี่ยวกับด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล เพื่อจะได้นำผลการศึกษาในครั้งนี้เสนอต่อครูผู้สอน ผู้บริหาร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางสื่อวัฒนธรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาจัดการเรียนการสอนในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สังคม และตลาดแรงงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ใน 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยจำแนกตามกลุ่มสาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด และประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ได้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผลได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหาวิชา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ที่มีการจัดการเรียนการสอนใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา หลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 693 คน มี 4 สาขางานคือสาขางานการบัญชี จำนวน 228 คน กลุ่มสาขางานการเลขานุการ จำนวน 117 คน กลุ่มสาขางานการขาย จำนวน 123 คน กลุ่มสาขางานคอมพิวเตอร์ จำนวน 225 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ตารางสำเร็จรูปของ Robert V. Krejcie and Eayle W. Morgan (บุญชม ศรีสะอาด.2535:40 อ้างอิงจาก; Krejcie and Morgan. 1970:607-610) และจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของกลุ่มสาขางาน จากนั้นสุ่มด้วยวิธีการสุ่มช่วงชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ 245 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือสถานภาพของนักเรียน จำแนกได้ดังนี้

3.1.1 สาขางานที่นักเรียนสังกัด

3.1.1.1 สาขางานการบัญชี

3.1.1.2 สาขางานการเลขานุการ

3.1.1.3 สาขางานการขาย

3.1.1.4 สาขางานคอมพิวเตอร์

3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (มากกว่า 3.00)

3.1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.50 - 3.00)

3.1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต่ำกว่า 2.50)

3.1.3 ประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

3.1.3.1 มีประสิทธิภาพ

3.1.3.2 ไม่มีประสิทธิภาพ

3.1.4 ประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์

3.1.4.1 มีประสบการณ์

3.1.4.2 ไม่มีประสบการณ์

3.2 ตัวแปรตาม คือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ใน

5 ด้าน

3.2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร

3.2.2 ด้านวิธีสอน

3.2.3 ด้านครูผู้สอน

3.2.4 ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน

3.2.5 ด้านการวัดผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือปฏิกิริยาของนักเรียนที่ได้เรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ที่ได้รับแล้วเกิดความรู้สึกนึกคิดความเข้าใจ ซึ่งเป็นความคิดเห็นของนักเรียนที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริง ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ซึ่งได้กำหนดจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา คำอธิบายรายวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อม และสื่อเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด ประสบการณ์ ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนให้สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ ให้มีเจตคติที่ดี มีความชำนาญเฉพาะด้าน และได้เลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียนโดยแบ่งเป็น 5 ด้านได้แก่

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา คำอธิบายรายวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เป็นมวลประสบการณ์ทั้งด้านเนื้อหาวิชาการ กระบวนการฝึกฝนทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ที่ได้ออกแบบวางแผนไว้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสมรรถภาพทักษะ ประสบการณ์ เนื้อหาสาระครอบคลุมความรู้ที่เป็นวิทยาการสมัยใหม่ โดยมีสัดส่วนความเพียงพอเหมาะสมกับความต้องการของบุคคล มีการจัดลำดับความยากง่ายที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถภาพพื้นฐาน และทักษะความชำนาญในการพิมพ์งานต่าง ๆ

1.2 ด้านวิธีสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอน เทคนิควิธีฝึกปฏิบัติที่ครูใช้สอน วิธีการสอนของครูที่ใช้ในระหว่างการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้การถ่ายทอดความรู้ และทักษะประสบการณ์จากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนา จัดประสบการณ์ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เพื่อกระตุ้นหรือแนะแนวให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ให้เกิดประสิทธิผล

1.3 ด้านครูผู้สอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครู และประสบการณ์ในวิชาที่สอน ความรู้ความสามารถที่ทันสมัยของผู้สอนที่ให้แก่นักเรียน การปฏิบัติตน ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่สอน พฤติกรรมการสอนของครู ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ความเข้าใจในตัวนักเรียน การเอื้ออำนวยความสะดวกที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียน

1.4 ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอนต่าง ๆ ที่พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การพัฒนาทักษะเป็นไปอย่างรวดเร็วและสะดวกสบายมีการบำรุงรักษาให้ได้อยู่ตลอดเวลา มีความเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน เพื่อช่วยให้สภาพบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลบรรลุวัตถุประสงค์การเรียน

1.5 ด้านการวัดผล หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อวิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และดำเนินการต่าง ๆ ของผู้สอนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากความรู้ความสามารถ การเข้าร่วมกิจกรรม ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย โดยวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2. วิชาพิมพ์ดีดไทย 1 หมายถึง รายวิชา ที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ประเภทวิชา วิชาชีพสาขาวิชา ซึ่งเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดไทย การสร้างเทคนิคที่ดีในการพิมพ์สัมผัส การบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด และการแก้ไขอย่างง่าย การเรียนรู้แป้นพิมพ์ การพิมพ์สัมผัส และวิธีคำนวณคำ ที่ได้จัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 4 สาขางาน คือ สาขางานการบัญชี สาขางานการเลขานุการ สาขางานการตลาด และสาขางานคอมพิวเตอร์ ที่ได้เรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนที่ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average: G.P.A.) ของทุกรายวิชาที่ได้เรียนรวม 2 ภาคเรียนของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยแบ่งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น 3 ระดับดังนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ขึ้นไป

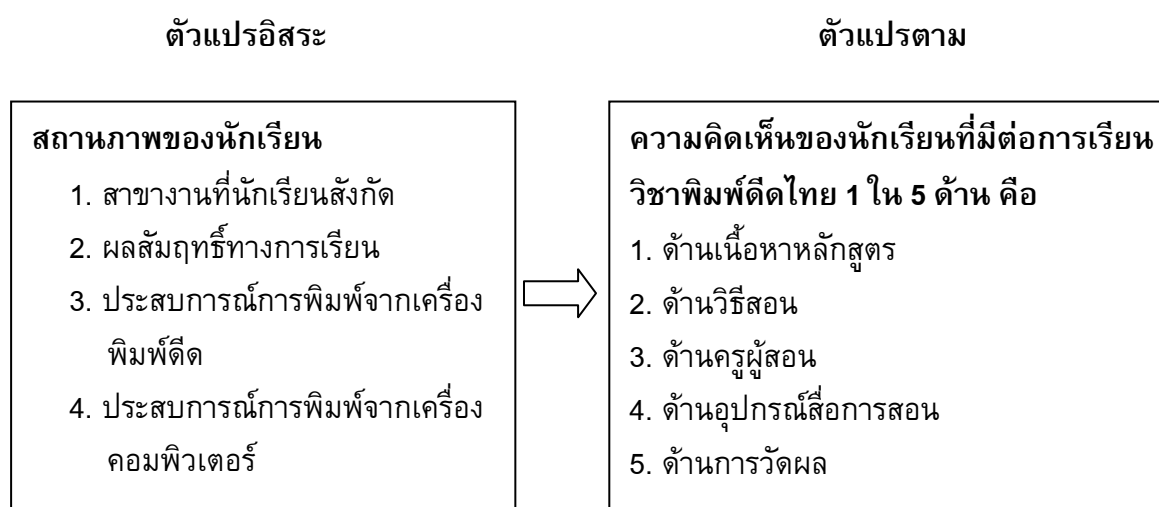
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางหมายถึงคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50-3.00

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50

5. ประสิทธิภาพการพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ หมายถึง นักเรียนมีทักษะการใช้แป้นพิมพ์ พิมพ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์ได้

6. ประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด หมายถึง นักเรียนมีทักษะการใช้แป้นพิมพ์ พิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีดได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่มีกลุ่มสาขางานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีประสิทธิภาพการพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา
2. โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)
3. เอกสารเกี่ยวกับความคิดเห็น
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1
 - 4.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร
 - 4.2 ด้านวิธีสอน
 - 4.3 ด้านผู้สอน
 - 4.4 ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน
 - 4.5 ด้านการวัดผล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2481 เดิมชื่อโรงเรียน “ประถมช่างทอผ้า” โดยมีนายเสียง จันทรวราภัตย์ เป็นครูใหญ่ ส่วนการเรียนการสอนได้ดำเนินการและพัฒนาขึ้นมาเป็นลำดับ ดังนี้

พ.ศ. 2487	เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนเย็บเสื้อผ้า รับผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าเรียนหลักสูตรช่างเย็บเสื้อผ้าจบแล้วได้ประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น
พ.ศ. 2491	เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนการช่างสตรี เปิดสอนประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย และมัธยมอาชีวศึกษาชั้นสูง
พ.ศ. 2507	เข้าโครงการยูนิเซฟ เปิดสอน 4 แผนก คือ - แผนกวิชาผ้าและการตัดเย็บ- แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ- แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์- แผนกวิชาศิลปหัตถกรรม (ไม้, หนัง, ทอ)
พ.ศ. 2516	เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา
พ.ศ. 2519	ได้รับยกฐานะให้เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทราตามประกาศ

- กระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2519 โดยขยายการศึกษาถึงระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง
- พ.ศ. 2539 เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระบบทวิภาคี สาขาวิชาการโรงแรม
- พ.ศ. 2540 เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคสมทบ
เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพระบบทวิภาคี สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก
- พ.ศ. 2543 เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
- สาขาวิชาพาณิชยศิลป์
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ (ม.6)
- พ.ศ. 2544 เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระบบทวิภาคี
- สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม
- พ.ศ. 2545 เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระบบทวิภาคี
สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก
สาขาวิชาการเลขานุการ
- พ.ศ. 2546 เปิดสอนระดับ ปวส. (ทวิภาคี) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (เบเกอรี่)
- พ.ศ. 2547 เปิดสอนระดับ ปวช. สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- พ.ศ. 2548 เปิดสอนระดับ ปวช. สาขางานคอมพิวเตอร์กราฟฟิค
เปิดสอนระบบการเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ทุกสาขางาน

พื้นที่และที่ตั้ง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา ตั้งอยู่เลขที่ 154 ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดจะเชิงเตรา 24000 โทร. 038-511142, 038-513863, 038-511961 โทรสาร. 038-513863 มีพื้นที่เดิม 4 ไร่ 3 งาน 89 ตารางวา เพิ่มอาคารไปรษณีย์จำนวน 1 หลังพื้นที่รวม 6 ไร่ 1 งาน 50.22 ตารางวา

ทิศเหนือ จดถนนชุมพลและวัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎิ์

ทิศใต้ จดถนนมรุพงษ์

ทิศตะวันออก จดถนนใต้สะพานข้ามแม่น้ำบางปะกง

ทิศตะวันตก จดระหว่างถนนชุมพลและถนนมรุพงษ์

พื้นที่ทั้งหมดอยู่ในกลางย่านชุมชน ซึ่งไม่สามารถจะขยายพื้นที่วิทยาลัยฯ ให้เพิ่มขึ้นได้อีก ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบรูปสามเหลี่ยม บริเวณทั้งหมดเป็นพื้นที่การศึกษา

ปัจจุบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา ได้เปิดทำการสอน 2 ระดับคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แบ่งออกเป็น 3 ประเภทวิชา 11 สาขางาน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แบ่งออกเป็น 3 ประเภทวิชา 9 สาขางาน และเปิดสอนระบบเทียบโอนประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาในระดับ

ปวช. และ ปวส. ทุกสาขางาน โดยมี นางพัชรภรณ์ ไชยนาม เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา มีข้าราชการครู และบุคลากรสถานศึกษารวมทั้งสิ้น 128 คน มีนักเรียนและนักศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 3,159 คน (สำรวจ ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2549)

2. โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรช่างฝีมือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม ออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน และเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียนเทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพนำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพมีทักษะในการจัดการ และพัฒนาอาชีพให้เจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ
6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศไทยและโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรง

รักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545

1. การเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง โดยสามารถนำรายวิชาไปจัดฝึกในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาจ เปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้ตามที่เห็นสมควร ประมาณ 5 สัปดาห์

2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอน ไม่น้อยกว่า สัปดาห์ละ 5 วัน คาบละ 60 นาที (1 ชั่วโมง)

3. หน่วยกิต

ให้มีหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาที่ประกอบด้วย ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้บูรณาการเรียนการสอน กำหนด 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 40-60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่นำไปฝึกงานในสถานประกอบการ กำหนดเวลาในการฝึกปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคีใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

3.5 การทำโครงการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ฝึกงาน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสามัญ

4.1.1 วิชาสามัญทั่วไป เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

4.1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานสัมพันธ์กับวิชาชีพ

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน เป็นกลุ่มวิชาชีพสัมพันธ์ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในประเภทวิชานั้น ๆ

4.2.2 วิชาชีพสาขาวิชา เป็นกลุ่มวิชาชีพหลักในสาขาวิชานั้น ๆ

4.2.3 วิชาชีพสาขางาน เป็นกลุ่มวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเฉพาะด้านในงานอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

4.2.4 โครงการ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 ฝึกงาน

4.5 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องกำหนดรหัสวิชา จำนวนคาบเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามระเบียบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. โครงการ

5.1 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการในภาคเรียนที่ 6 ไม่น้อยกว่า 160 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

6. ฝึกงาน

6.1 ให้สถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดฝึกในสถานประกอบการอย่างน้อย 1 ภาคเรียน

6.2 การตัดสินผลการเรียน และให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 พ.ศ. 2546

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

9. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัยของตนเอง และส่งเสริมการทำงาน ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

10. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

10.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

10.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

10.4 เข้าร่วมกิจกรรมและผ่านการประเมินทุกภาคเรียน

10.5 ประเมินผ่านมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชา

11. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

11.1 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม ปรับปรุง หรือยกเลิกประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน รายวิชา และโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

11.2 ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจเพิ่มเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลงรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2542 โดยต้องรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

จุดประสงค์ มาตรฐานวิชาชีพ และโครงสร้างหลักสูตร ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

จุดประสงค์สาขาวิชาพาณิชยกรรม

1. เข้าใจหลักการและประยุกต์ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

2. เข้าใจหลักการและกระบวนการในงานพื้นฐานวิชาชีพและงานที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานด้านพาณิชยกรรม

3. เข้าใจหลักการ วิธีการและขั้นตอนในสาขางานที่เลือก

4. มีทักษะ มีประสบการณ์ กระบวนการในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก

5. มีทักษะในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพตามสาขางานที่เลือก

6. มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาในการทำงาน

7. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถพัฒนางานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

8. อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

9. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีต่องาน และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

สุจริต

มาตรฐานวิชาชีพ

1. สื่อสาร โดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
2. พัฒนาตนเองและสังคมตามหลักศาสนา สิทธิหน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ
3. พัฒนาตนเอง พัฒนางานอาชีพ และแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักการกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
4. พัฒนาบุคลิกภาพและสุขภาพของตน โดยใช้หลักการกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา
5. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและระบบสารสนเทศ เพื่อพัฒนางานด้านธุรกิจ
6. วางแผนประกอบอาชีพด้านธุรกิจ โดยนาระบบบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตมาใช้ในองค์กร

7. จัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในองค์กรและชุมชน
 8. ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานอาชีพด้านธุรกิจในการปฏิบัติงาน ในชีวิตประจำวัน
- ### สาขางานการบัญชี

1. มีทักษะในการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการประเภทธุรกิจบริการ บัญชีของกิจการประเภทธุรกิจซื้อขายสินค้า บัญชีของกิจการประเภทธุรกิจอุตสาหกรรม
2. เข้าใจหลักการและกระบวนการปฏิบัติงานบัญชี ที่ใช้ในการควบคุมและตรวจสอบงานบัญชีของกิจการ
3. มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานบัญชีของกิจการพิเศษลักษณะต่าง ๆ
4. ปฏิบัติงานบัญชีเพื่อการชำระภาษีของกิจการและกระบวนการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

สาขางานการขาย

1. สาธิตสินค้า ขายสินค้า และบริการแก่ลูกค้าทั้งทางตรงและทางอ้อม
2. จัดแสดงสินค้า จัดร้านค้า และจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปแบบต่าง ๆ
3. หาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางการขาย และกำหนดช่องทางการจำหน่าย
4. จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการขาย จัดหาสินค้า และบริการ
5. เขียนแผนการตลาด แผนการขาย แผนผังร้านค้าปลีกและส่ง

สาขางานการเลขานุการ

1. ปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการ
2. ปฏิบัติงานสำนักงาน
3. ใช้เครื่องใช้สำนักงานและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน
4. พิมพ์งานขึ้นผลิตรูปแบบต่าง ๆ

5. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

สาขางานคอมพิวเตอร์

1. เข้าใจระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์
2. จัดการและแก้ไขปัญหาในระบบคอมพิวเตอร์
3. เขียนโปรแกรมขนาดเล็ก
4. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานธุรกิจ
5. ใช้ระบบเครือข่ายในการปฏิบัติงาน
6. สร้างเว็บเพจ

สาขางานธุรกิจค้าปลีก

1. จำแนกประเภทและโครงสร้างของธุรกิจค้าปลีก
2. จัดการงานต้อนรับและบริการลูกค้า
3. จัดการเอกสารที่ใช้ในธุรกิจค้าปลีก
4. วางแผนดำเนินการส่งเสริมการขายในธุรกิจค้าปลีก
5. ตรวจสอบและหามาตรการป้องกันการสูญเสียน้ำเงินในร้านค้าปลีก

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชา พาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม พุทธศักราช 2545

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ	ไม่น้อยกว่า 26 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป	18 หน่วยกิต
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 66 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	10 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพสาขาวิชา	ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต
2.3 วิชาชีพสาขางาน	ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต
2.4 โครงการ	4 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
4. ฝึกงาน	(ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน)
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร	(ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง)
	รวมไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต

3. เอกสารเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิดความเชื่อ และความจริง ซึ่งได้แก่ ความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึกซึ่งเราเรียกว่าการประเมินค่าทั้งในทางบวกและลบ นักวิชาการให้ความหมายของความคิดเห็น ไว้ดังนี้

สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม (2520 : 104) กล่าวว่าเป็นการยากที่จะแยกความคิดเห็นและเจตคติออกจากกันได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนกับเจตคติ

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2538 : 5) กล่าวว่าความหมายของความคิดเห็น (Opinion) หมายถึงการแสดงออกถึงความเชื่อบางอย่าง เจตคติบางอย่าง และค่านิยมของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งการกระทำอาจไม่สอดคล้องกับการแสดงออกทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

ธีรพร อวรรณโณ (2529 : 51 - 54) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น มีดังนี้

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็ก ซึ่งกำลังจะมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดออกมา ในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดี และมีอำนาจให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดี หรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย

2. อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู และเพื่อน ก็มีอิทธิพลต่อความเห็น

3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิทยาด้านจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์ในวัยเด็กว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลกรรวมทั้งการพัฒนาความเห็นของบุคคลด้วย โดยเฉพาะประสบการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรง และกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน

4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่พยายามเปลี่ยนความเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องการให้เข้าไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1977: 285) กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น อยู่ในใจมาก่อน ความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญและการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนความคิดเห็นก็คือทัศนคติ แต่เป็นการแสดงทัศนคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ทางทัศนคติด้วย

บุญมี เลากุลสานต์ (2531 : 6) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ซึ่งมีทั้งในลักษณะส่งเสริม คิดเห็น สนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และในลักษณะต่อต้าน คือ ขัดแย้ง เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่ร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

อนันต์ รัตนทราย (2535 : 5) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงการแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการ

ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น เพื่อขอรับการสนับสนุน

จากเอกสารที่ยกมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนได้สัมผัส มีประสบการณ์ หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมนั้นๆ แล้วนำไปประมวลกับความรู้เดิมที่มี แล้วแสดงออกต่อสิ่งนั้นๆ โดยการพูด การเขียน ที่อาจจะเป็นไปได้ในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย พอใจหรือไม่พอใจก็ได้

ในการศึกษาถึงความคิดเห็นต่าง ๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัยเชิงสำรวจ ได้แก่ การซักถาม สอบถาม บันทึกไว้และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง เบสท์ (Best. 1977: 171) ได้เสนอแนะว่าวิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็น ก็คือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นใด และสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

4.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร

กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรใหม่ทั้ง 2 ระดับคือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2545 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2546 ซึ่งมีลักษณะพิเศษโดยเน้นความต้องการ (Demand Driven) และมาตรฐานสมรรถนะอาชีพเป็นหลัก มีการวิเคราะห์อาชีพอย่างจริงจังเพื่อกำหนดบทบาทและลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติให้ออกมาเป็นรูปแบบของมาตรฐานรายวิชาซึ่งรายวิชาต่างๆ จะมีจุดประสงค์ มาตรฐาน และคำอธิบายรายวิชาครอบคลุมความรู้ ทักษะ เจตคติ และกิจนิสัย โดยนักศึกษาทุกระดับจะต้องมีเวลาเรียนด้วยการปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ (ฝึกงาน) อย่างต่ำ 1 ภาคเรียนในการศึกษาระบบปกติ และจะมีการวัดและประเมินผลการเรียนทุกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน เพื่อตัดสินผลการเรียนว่า นักศึกษามีความรู้และทักษะตามจุดประสงค์รายวิชานั้นหรือไม่โดยมีอาจารย์นิเทศทำหน้าที่วัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน ร่วมกับสถานประกอบการ (คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546: 15)

ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคกลาง. กรมอาชีวศึกษา (2541: 5) ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไว้ในใบงาน สรุปได้สาระดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ประสิทธิภาพและประสบการณ์การพิมพ์เร็วได้ดียิ่งขึ้น และพัฒนาความเร็วและความแม่นยำให้ขึ้นสู่ระดับการประกอบอาชีพที่ดียิ่งขึ้น
2. ให้เข้าใจการฝึกพิมพ์ตามคำบอก ฝึกร่างหนังสือในเครื่องพิมพ์ดีดให้มีความรู้และปฏิบัติงานพิมพ์ขั้นผลิตในการพิมพ์จดหมายราชการ จดหมายธุรกิจแบบต่าง ๆ การพิมพ์รายงานธุรกิจ การพิมพ์กระดาษไข สามารถตรวจงานที่พิมพ์ได้ถูกต้อง

3. เพื่อสร้างนิสัยในการทำงานเกี่ยวกับการพิมพ์เอกสารได้ถูกต้อง เรียบร้อย สวยงาม
4. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาพิมพ์ดีด

Colombo Plan Staff College for Technician Education (1989: xii) ได้กล่าวว่า หลักสูตรอาชีวศึกษาที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิชาชีพนั้น
2. ตรงตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียน
3. ตรงตามความต้องการทางด้านวิชาเรียน ในทุกสาขาวิชาทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจ
4. ตรงตามลักษณะของวิชาชีพนั้น
5. มีเนื้อหาของเรื่องที่สมบูรณ์เพียงพอ ที่จะสอนและทำให้ผู้เรียนงอกงามในทางความคิด ทักษะและความพึงพอใจ

6. มีแนวทางการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม
7. มีความยืดหยุ่น คล่องตัว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกได้
8. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน
9. เพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพและนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้
10. ให้ความรู้ที่ต่อเนื่องและให้วิธีการศึกษาความรู้ได้ด้วยตนเองและพัฒนาตนเองได้
11. มียุทธวิธีที่บอกถึงการประเมินผลเมื่อนำหลักสูตรไปใช้

นิรมล ศตวุฒิ (2543: 3) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ 2 แนวทางคือ

1. หลักสูตรเป็นที่รวมของเนื้อหาวิชาที่วางแผนไว้ ซึ่งหมายถึง รายวิชาที่ออกแบบไว้ สำหรับสอนผู้เรียนซึ่งเนื้อหาจะมีทั้งเนื้อหาที่เป็นความรู้ เป็นกระบวนการและเป็นทักษะ โดยเน้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาและมีการวัดผลหลังการสอน ส่วนวิธีสอนอาจจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ดังนั้นความหมายของหลักสูตรนี้เป็นความหมายอย่างแคบ เพราะคุณค่าของประสบการณ์จะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร และหลักสูตรในความหมายนี้มีลักษณะคงที่ไม่เคลื่อนไหว

2. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนเป็นผู้นำทางให้เกิดการเรียนรู้ ความหมายครอบคลุมถึงประสบการณ์ทั้งหมด ที่โรงเรียนรับผิดชอบจัดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าประสบการณ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งของแผน ที่เขียนไว้หรือไม่ก็ตาม ซึ่งความหมายนี้เป็นลักษณะกว้าง และมีลักษณะเคลื่อนไหวเป็นพลวัตรครอบคลุมถึง การเตรียมผู้เรียนให้มีประสบการณ์ สำหรับประกอบอาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับในสังคม

ทาบ (Taba. 1962: 10) ให้แนวคิดว่าหลักสูตรโดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

1. วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่เราคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนผ่านหลักสูตรนี้แล้ว ควรมีคุณสมบัติอย่างไร วัตถุประสงค์นี้มีทั้งวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. เนื้อหาวิชาและประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจหรือมีคุณลักษณะต่างๆ ตรงตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์

3.กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง แผนการในการนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกำหนด หรือเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ และประสบการณ์ตามที่กำหนด

4. การประเมินผลผลิต หมายถึง โครงการที่จะประเมินเพื่อดูว่าผลผลิตที่ได้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่

สรุปหลักสูตรและเนื้อหาหลักสูตร มีความหมายหลายลักษณะ แต่แนวคิดหลักที่สำคัญคือ หมายถึง แผนการศึกษาที่ได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงการกำหนดความมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ มีกิจกรรมการเรียนการสอน มวลประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียนที่จะต้องสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนและมีการประเมินผลที่ครอบคลุม เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการในด้านต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติที่พึงประสงค์ ตามที่สังคมและผู้เรียนต้องการ ให้ทันสมัยและมีศักยภาพบรรลุตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

ส่วนเนื้อหาวิชา หมายถึง สารความรู้และประสบการณ์ที่เลือกสรรนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนและเกิดการเรียนรู้อย่างมีระบบ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ หลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาจึงต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งจะต้องมีความทันสมัย สอดคล้องกับวุฒิภาวะ ลำดับความยากง่าย สมองตามความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

เนื้อหาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ในรายวิชาพิมพ์ดีดไทย พิมพ์ดีดอังกฤษต่างๆ ประกอบด้วย วิชาชีพสาขางาน วิชาชีพสาขาวิชา และวิชาเลือกเสรี มีรายละเอียดข้างล่างนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ซึ่งเป็นวิชาชีพสาขาวิชา รหัส 2201-1005

1. วิชาชีพสาขาวิชา

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
2201-1005	พิมพ์ดีดไทย 1	2 (4)
2201-1006	พิมพ์ดีดไทย 2	1 (3)
2201-1007	พิมพ์ดีดอังกฤษ 1	1 (3)
2201-1008	พิมพ์ดีดอังกฤษ 2	1 (3)

2. วิชาชีพสาขางาน

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
2201-2308	พิมพ์ดีดประยุกต์	3 (5)
2201-2309	พิมพ์ดีดขั้นผลิต	2 (4)

3. วิชาเลือกเสรี

รหัส	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
2201-2308	พิมพ์ดีดประยุกต์	3 (5)

พิมพ์ดีดไทย 1

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องพิมพ์ดีดไทย
2. มีทักษะในการพิมพ์ดีดแบบสัมผัส
3. มีทักษะในการแก้ไขเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่าย และบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด
4. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการพิมพ์ดีด

มาตรฐานรายวิชา

1. บอกส่วนต่าง ๆ และการบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีด
2. พิมพ์แบบสัมผัส
3. คำนวณคำสุทธิ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดไทย การสร้างเทคนิคที่ดีในการพิมพ์สัมผัส การบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีดและการแก้ไขอย่างง่าย การเรียนรู้แป้นพิมพ์ การพิมพ์สัมผัส และวิธีคำนวณคำ

4.2 ด้านวิธีสอน

อภิญญา เหมระ (2544: 14 -15) ได้รวบรวมหลักการสอนวิชาอาชีพธุรกิจ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. บทเรียนให้ความรู้หรือข้อเท็จจริง เช่นวิชาธุรกิจทั่วไป ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบทเรียน เพิ่มเติมด้วยข้อเท็จจริงของครู หรือค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือตำรา แบบเรียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. บทเรียนที่ฝึกทักษะในการใช้มือ เช่น วิชาพิมพ์ดีด วิชาปฏิบัติสำนักงาน ขวเลข เป็นลักษณะความรู้ที่ต้องสร้างเสริมทักษะ การใช้มือซึ่งส่วนใหญ่อยู่บนรากฐานการเรียนรู้ของ Thorndike คือ Law of Exercise and Law of Effect ในการสอนบทเรียนลักษณะนี้มีขั้นตอนการดำเนินการสอน ดังนี้คือ

- 2.1 ขั้นเตรียม หมายถึง การทบทวนบางส่วนของทักษะ ที่นักเรียนมีความสามารถแล้ว

- 2.2 ขั้นสาธิต ครูแสดงให้นักเรียนดูว่าต่อไปจะปฏิบัติอะไร และปฏิบัติอย่างไร

- 2.3 ขั้นฝึกหัดของนักเรียน เมื่อครูแสดงให้ดูและจัดข้อสงสัยของนักเรียนแล้วให้นักเรียนเริ่มฝึกทักษะ

- 2.4 ขั้นวิเคราะห์ นักเรียนแต่ละคนระหว่างนักเรียนทำการฝึก ครูจำเป็นต้องวิเคราะห์งานที่นักเรียนแต่ละคนทำให้เร็วที่สุด เพื่อสำรวจเทคนิคที่ไม่ถูกต้อง และแก้ไขวิธีการที่ผิดก่อนจะกลายเป็นนิสัย

3. บทเรียนที่เป็นกฎเกณฑ์ เช่น วิชาบัญชี การสอนบทเรียนที่เป็นกฎเกณฑ์นั้น ส่วนใหญ่สอนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ใหม่ ๆ ลำดับหลักการเรียนรู้คือ

3.1 จูงใจให้เห็นคุณค่าของวิชานั้น

3.2 อธิบายหลักเกณฑ์ใหม่ ครูอธิบายหลักเกณฑ์ใหม่โดยแสดงบนกระดานดำเป็นขั้นตอน

3.3 การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ นักเรียนอภิปรายและขอจัดข้อสงสัยในหลักการแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามโจทย์ โดยใช้หลักเกณฑ์นั้น ๆ เพื่อฝึกทักษะในการคิดและนำหลักเกณฑ์ไปใช้ประโยชน์ ไม่ว่าบทเรียนจะอยู่ในลักษณะใดก็ตาม

นิภา แนวบุญเนียร (2526: 75-77) กล่าวถึงบทเรียนที่มีการฝึกทักษะปฏิบัติในการใช้มือ ในบทเรียนที่มีการฝึกทักษะในการใช้มือ ลักษณะวิชาที่ใช้ต้องใช้เวลาในการฝึกหัด เพื่อเสริมสร้างความถูกต้องและรวดเร็วด้านทักษะ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคำนวณ และเครื่องใช้สำนักงานในการสอนบทเรียนประเภทนี้ จำเป็นต้องทำเป็นขั้นๆ เพราะเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย หรือก้ามเนื้อส่วนต่างๆ เช่น แขน ขา หู ตา มือ เป็นต้น แต่ละขั้นครูจะต้องเตรียมการสอน โดยกำหนดขึ้นในการเรียนเป็นระยะเวลาในการฝึกฝนด้วยลำดับขั้นตอน

ในการเรียนรู้

1. ขั้นการเรียนรู้หลักการเบื้องต้น (The Cognitive Phase) คือ ขั้นการแนะนำให้ผู้เรียนได้รู้จักกับสิ่งที่จะต้องเรียนเสียก่อนว่าแต่ละส่วนในเครื่องมือเหล่านั้น มีชื่อเรียกว่าอะไร

2. ขั้นคุ้นเคย (The Fixation Phase) เมื่อผ่านขั้นแรกแล้ว นักเรียนจะมีความเคยชินและคุ้นเคยกับสิ่งที่เรียนมาแล้ว แต่ก็อาจมีการปฏิบัติที่ผิดพลาดให้หมดไป จนกระทั่งเข้าขั้นสมบูรณ์

3. ขั้นอัตโนมัติ (Autonomous Phase) ขั้นนี้เป็นการเร่งความเร็วและความแม่นยำ ในขั้นนี้จะต้องใช้การฝึกหัดนาน ๆ เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและความรวดเร็ว ในการใช้ทักษะหลังจากการที่ผู้เรียนได้ผ่านขั้นคุ้นเคยมาแล้วคือ

3.1 ฝึกฝนการใช้ทักษะเป็นเวลานานพอสมควร

3.2 ผู้เรียนรู้จักลำดับขั้นต่าง ๆ ในการฝึกแล้ว

3.3 ผู้เรียนมีการฝึกซ้อมเพื่อป้องกันการหลงลืม

3.4 ผู้เรียนมีโอกาสหาข้อมูลย้อนกลับ โดยเปรียบเทียบทักษะที่ทำได้จริงกับทักษะมาตรฐาน

การเรียนการสอนในภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้และเครื่องปฏิบัติงานสำนักงานประเภทต่าง ๆ จะต้องเรียนในห้องปฏิบัติการ โดยเฉพาะห้องปฏิบัติสำนักงาน จะต้องจัดเครื่องปฏิบัติงานสำนักงานให้เป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะของเนื้อหาวิชา และตามความยากง่ายของเครื่องใช้

รุ่ง แก้วแดง (2541: 116-118) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนของครูยุคใหม่ที่จัดประสบการณ์เรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการมี 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อทำความรู้จักกับผู้เรียน เป็นรายบุคคลอาจจะต้องทดสอบ ทดสอบหลังพื้นความรู้ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีข้อมูลก่อน
2. วิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของผู้เรียน โดยใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ เข้ามาช่วย หากพบว่านักเรียนมีปัญหาในเรื่องความพิการเบื้องต้น ครูจะต้องสามารถช่วยเหลือแนะนำ เพื่อจัด การศึกษาให้สอดคล้องตามศักยภาพ ความสามารถของผู้เรียนได้
3. ร่วมกับผู้เรียน ในการสร้างวิสัยทัศน์ ครูกระตุ้นความต้องการของผู้เรียนได้โดย การช่วยเด็กสร้างวิสัยทัศน์เพื่อสร้างพลังและแรงจูงใจ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน
4. ร่วมวางแผนการเรียนรู้ การเรียนเป็นสิทธิและความรับผิดชอบของผู้เรียน หน้าที่ครู คือเป็นผู้ร่วมวางแผนให้คำแนะนำในฐานะผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์มากกว่า ครู สามารถปลูกฝังให้เด็กรู้จัก “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ได้ นั่น การวางแผนการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นราย สัปดาห์หรือรายภาคเรียนจึงควรเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียนเอง
5. แนะนำช่วยเหลือเรื่องการเรียน ครูแนะนำเนื้อหาบางส่วนและวิธีการเรียนรู้ให้กับ ผู้เรียน
6. สรรหาและสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ จัดหาเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ใช้ประกอบการ เรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเอง
7. ให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ซึ่งเป็นเรื่องยากและเรื่อง ใหม่สำหรับครูเพราะครูคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบเดิมไม่อดทนดังนั้นครูจะต้องจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองตามความถนัดของผู้เรียน อาจจะเรียนคนเดียว หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยให้อากาศและเวลาแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ครูคอยสังเกตอยู่ห่าง ๆ ถ้าผู้เรียน ไม่ร้องขอ ยกเว้นผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาการตามแผนที่วางไว้ ครูจำเป็นต้องช่วยเหลือแนะนำบ้าง
8. เสริมพลังและสร้างกำลังใจ ครูต้องใช้ทุกวิถีกระตุ้น เพื่อสร้างความสนใจผู้เรียน ให้ ผู้เรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้
9. ร่วมประเมินผล หน้าที่ครูในขั้นประเมินผลจะไม่วัดผลฝ่ายเดียวแบบเดิม แต่จะให้ คำแนะนำเรื่องการพัฒนาผลและประเมินผลโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนด้วยตนเองเพื่อดูว่า สามารถเรียนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ถ้าไม่บรรลุผลตามที่วางไว้ก็ จำเป็นต้องกลับไปวางแผนและแก้ไขปรับปรุงใหม่

4.3 ด้านครูผู้สอน ผลการดำเนินงานด้านการปฏิรูปการอาชีวศึกษาด้านการปฏิรูประบบ ครูและบุคลากร

1. การพัฒนาบทบาทหน้าที่ใหม่ของครู บทบาทใหม่ของครูอาชีวศึกษาต้องทำหน้าที่ ทั้งด้านการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ต้องเป็นครูที่ปรึกษา (ครู 1 คนต่อนักเรียน 20 คน) ครูนิเทศในสถานประกอบการ และครูทวิภาคี คือทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับสถาน ประกอบการเพื่อเตรียมแผนการฝึกงานและติดตามความก้าวหน้าของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ต้อง

พัฒนากระบวนการเรียน การสอน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ครูต้องแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ เพื่อเป็นผู้ที่ทันต่อความก้าวหน้าของวิชาการและเทคโนโลยีต้องเป็น Learning Teachers

2. การสร้างประสบการณ์อาชีพ ครูอาชีวศึกษาทุกคนได้รับการสนับสนุนให้ใช้เวลาอย่างน้อย 1-2 สัปดาห์ในระหว่างปิดภาคเรียนปฏิบัติงาน ทำงานจริงในสถานประกอบการด้วยเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการคือ

- เพื่อตามให้ทันเทคโนโลยีในอาชีพนั้น ๆ
- เพื่อสามารถถ่ายทอดให้นักเรียนนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำเร็จของการได้มีโอกาสสร้างประสบการณ์อาชีพของครูมีส่วนทำให้ครูตื่นตัวในการพัฒนาตนเองและสร้างความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกับผู้ประกอบการได้

3. การพัฒนาและฝึกอบรมเทคโนโลยี กรมอาชีวศึกษาตระหนักดีว่าเทคโนโลยีในตลาดแรงงานเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงได้ร่วมมือกับสถานประกอบการจัดฝึกอบรมครูอาจารย์ด้านเทคโนโลยีในแต่ละสาขาวิชาชีพปีละกว่า 5,000 คน โดยส่วนใหญ่ฝึกอบรมในสถานประกอบการ หน่วยงานฝึกอบรม และสถาบันอุดมศึกษา ที่มีเครื่องมือพร้อม ทั้งนี้เพื่อให้ครูนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

4. การพัฒนาทักษะ IT และภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายสำคัญของการพัฒนาทักษะ IT แก่ครูอาจารย์เพื่อให้สามารถเรียนรู้จากเครือข่าย Internet และที่สำคัญสามารถ Down-load องค์ความรู้ใหม่พร้อม Up-load วิชาที่สอนสามารถสื่อสารด้วย ICT กับนักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาตนเองและงาน นอกจากนี้ที่ได้ดำเนินการฝึกอบรม และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งส่วนที่ใช้สำหรับชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเทคนิคที่ใช้ในวิชาชีพต่าง ๆ (คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546: 40-42)

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2549: 14-15) ได้กล่าวถึงครูว่า เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดที่ดีทางวิชาชีพที่สอนอย่างแท้จริง รักอาชีพครู ตลอดจนมีลักษณะนิสัย คุณธรรมจริยธรรมอันดีในวิชาชีพนั้น ๆ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด และสามัญสำนึกในการแก้ปัญหาได้ดี มีเหตุมีผล ตลอดจนคุณลักษณะอันพึงปรารถนาของสังคมไทยอย่างแท้จริง

ประภาศรี อมรสิน (2533: 536-537) ได้กล่าวถึงครูที่สอนเนื้อหาวิชาธุรกิจเกือบทุกวิชาว่ามักจะเป็นวิชาที่ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ทางวิชาการหรือทฤษฎีส่วนหนึ่ง และฝึกฝนปฏิบัติอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งวิชาแต่ละวิชาธุรกิจ หมายถึงเนื้อหาสาระ ความรู้วิชาการรวมถึงประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วย ฉะนั้นครูจึงมีบทบาทที่สำคัญและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงบุคลิกภาพ และจะต้องมีบทบาทของการเป็นครูผู้สอนอย่างมีประสิทธิภาพด้วยคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อมีความพึงพอใจครูผู้สอน ดังนั้นบุคลิกภาพ หรืออาจเรียกได้ว่า “มีวิญญาณของความเป็นครู” เช่น แต่งกายเหมาะสม สุภาพ อ่อนโยน มีความกระตือรือร้น มีลักษณะเป็นผู้นำ ศรัทธาและภูมิใจในความเป็นครู มีทัศนคติกว้างไกล

มีการบริหารเวลา การวางแผนงานเหมาะสม มีความเที่ยงธรรม มีจรรยาบรรณวิชาชีพครูกิจ ซึ่งจะต้องสวม “วิญญาณของความเป็นนักธุรกิจ”

2. มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง มิใช่แต่ในตำราหนังสือทางวิชาการเท่านั้น จำเป็นต้องมีความรู้ที่กว้างขวางหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่เป็นองค์ประกอบวิชาธุรกิจ

3. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนนั้นควรจะต้องทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้รายละเอียดวิชาที่อยู่ในหลักสูตรรายวิชานั้น เพื่อนำมาวางแผนการสอนเรียงลำดับความยากง่าย และความต่อเนื่องของรายละเอียดเนื้อหาวิชา

4. มีความสามารถในการสอน การสอนของครูธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีสอน ซึ่งเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่ง ที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝนและปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ และมีทักษะความเชื่อมั่นในตนเอง

กรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องการจัดการศึกษาสายอาชีพ ได้กล่าวว่า ครูวิชาชีพจะดำเนินการสอนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (สิทธิ์ สายหล้า. 2541: 9)

1. เป็นผู้มีความรู้ทักษะในการทำงาน
2. เป็นผู้มีความประพฤติในงานอาชีพมาแล้วพอสมควร
3. เป็นผู้มีความตั้งใจดี เป็นตัวอย่างอันดีของนักเรียน เพื่อเป็นแนวที่จะอบรมนักเรียนได้เป็นอย่างดี

4. เป็นผู้ที่มีความชำนาญในการสอน มีหลักวิชาครู รู้จักใช้อุปกรณ์การสอน เข้าใจหลักการวัดผล และการประเมินผลที่ดี

5. เป็นผู้ซึ่งช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

ลักษณะของครูสอนพิมพ์ดีดที่ดี

ลัดดา สุขพานิช (2536: 7) การสอนวิชาพิมพ์ดีดนั้น เป็นวิชาชีพที่เป็นวิชาทักษะเฉพาะอย่าง ดังนั้น ครูผู้สอนพิมพ์ดีดจำเป็นจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ และสามารถนำหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้มาประกอบด้วย ดังนี้

1. มีการเตรียมตัวของครูพิมพ์ดีด และเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ก่อนเข้าสอน โดยสำรวจสภาพความพร้อมของห้องพิมพ์ดีด จำนวนเครื่องพิมพ์ดีดครบถ้วนตามจำนวนนักเรียน และอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้

2. ครูจะต้องเป็นนักพิมพ์ดีดที่ดี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิมพ์ดีด สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีและพิมพ์ได้ถูกต้อง

3. มีความสามารถในการแก้ไข เมื่อเครื่องติดขัดเล็กน้อย ได้บ้างพอสมควร

4. ครูจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในจิตวิทยาในการพิมพ์ดีด ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะได้เร็วขึ้นอย่างสบาย ๆ ไม่เร่งรีบ การเรียนจะเรียนได้สนุก ถ้ากระตุ้นให้เด็กสนใจ ทั้งนี้การเรียนจะต้องสร้างจุดมุ่งหมายให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กรู้ว่าเรียนเพื่ออะไร ถ้าสร้างทักษะซ้ำ ๆ ซาก ๆ จะทำให้เด็ก

เกิดความรำคาญและเบื่อหน่าย การสอนของครูควรหลีกเลี่ยงใช้คำที่ไม่มีการใช้ในชีวิตจริง ควรสร้างแบบฝึกหัดที่เป็นประโยคที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริง

5. มีความอดทน ใจเย็นที่จะฝึกให้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

6. มีการเสริมแรงให้รางวัล เมื่อเด็กนักเรียนมีความสามารถพิมพ์ดีดได้ในลำดับที่สูง เพื่อเป็นการจูงใจให้นักเรียนคนอื่น ๆ ปฏิบัติตาม

7. ค้นหาศักยภาพ ความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียน และถ้าพบนักเรียนมีความพิการในส่วนเบื้องต้น ควรให้คำแนะนำ ช่วยเหลือที่ถูกต้องสอดคล้องกับความสามารถ

8. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน และรับผิดชอบหน้าที่ มอบหมายให้ส่งตามกำหนดเวลา

9. สร้างกิจนิสัยให้นักเรียนเป็นคนรักความสะอาด มีวินัย ปฏิบัติตามกฎหมาย ขอบังคับ ช่วยบำรุงดูแลรักษาความสะอาดเครื่อง ขณะที่ใช้งานและเมื่อเลิกใช้เครื่องแล้ว

10. ให้การสนับสนุน เมื่อนักเรียนมีความคิดริเริ่ม พิมพ์งานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นการเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น

11. ต้องมีประสบการณ์เป็นนักพิมพ์ดีดที่ดี ดังนี้

11.1 มีความสามารถ ทักษะการพิมพ์ดีดได้ไม่ต่ำกว่านาทีละ 45 คำ/นาที

11.2 มีความรู้ไวยากรณ์ การใช้ภาษา แบบฟอร์มต่าง ๆ และการเว้นระยะวรรคที่

ถูกต้อง

11.3 มีประสบการณ์ด้านงานสำนักงาน

12. มีทักษะการสอน เช่นการนำเข้าสู่บทเรียน การเสนอบทเรียนใหม่ การกระตุ้นสร้างความสนใจ การใช้สื่อการสอน การสรุปบทเรียน และการประเมินผลงานของนักเรียน

สรุปลักษณะของครูที่ดี ครูที่ดีมีบทบาทหน้าที่สำคัญมิใช่เฉพาะด้านการถ่ายทอดความรู้ อันเป็นศิลปวิทยาด้านวิชาการเท่านั้น ครูจะต้องมีทักษะในการสอนพิมพ์ดีด ต้องมีประสบการณ์ความสามารถในระดับหนึ่ง ครูจะต้องมีความรู้ที่ทันสมัย สามารถปรับความรู้เชื่อมโยงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่ได้นำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ผลิตเอกสารต่าง ๆ ซึ่งเข้ามาแทนที่การใช้เครื่องพิมพ์ดีด ครูจะต้องมีระเบียบวินัย จรรยาบรรณของความเป็นครูธุรกิจ สามารถปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เสมือนเป็นแม่แบบที่ดี เป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวก เพิ่มพูนสติปัญญา ให้ครอบคลุมทุกด้านที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ในอันที่จะแสวงหาความรู้ เพื่อให้นักเรียนเป็นคนโดยสมบูรณ์ ขณะเดียวกัน ครูผู้สอนพิมพ์ดีดจะต้องพัฒนาทักษะของตนเองอยู่เสมอ เพื่อความชำนาญในทักษะเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์สำนักงานที่ทันสมัย และเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

4.4 ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน

สื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ประกอบขึ้นเพื่อช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ให้แก่ผู้เรียน และมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก คือช่วยให้นักเรียนแต่ละคนเป็นไปตามความต้องการและความสามารถของนักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้มากขึ้น รวดเร็วขึ้น อีกทั้งช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนดำเนินไปด้วยดี สื่อการสอนเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน และเป็นตัวกลางให้การเรียนเรื่องที่ลึกซึ้งเรียนได้เข้าใจยิ่งขึ้น สื่อการสอนมักจะหมายถึงอุปกรณ์ เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เทป ฯลฯ หากประกอบด้วยหลายอย่าง ซึ่งมีความหมายสื่อการสอนไว้หลายท่าน ดังนี้

สาโรจน์ แพงยัง และสุโชติ ดาวสุโข (2522: 11-12) ได้ให้ความหมายสื่อการสอน (Instructional Media) หมายถึง สิ่งใด ๆ ก็ตามที่เป็นตัวกลางถ่ายทอดความรู้ หรือช่วยในการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ใช้ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประเภทของสื่อการสอน แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. สื่อประเภทวัสดุ (Software) หมายถึง สื่อที่มีขนาดเล็ก ทำหน้าที่เก็บเนื้อหาความรู้ในลักษณะของภาพและเสียง สื่อประเภทนี้แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1.1 สื่อวัสดุประเภทสิ่งพิมพ์ (Printed) เช่น เอกสารคำสอน หนังสือ ตำรา และสื่อประเภทที่ต้องเขียนหรือพิมพ์ทุกชนิด

1.2 สื่อวัสดุประเภทไม่ใช่สิ่งพิมพ์ (Non Print) เป็นสื่ออื่นที่นอกเหนือจากสิ่งพิมพ์ เช่น ของจริง ของตัวอย่าง ของจำลอง กระดานดำ ป้ายชนิดต่าง ๆ รวมถึงวัสดุที่ต้องใช้กับเครื่องมือ เช่น ม้วนเทปบันทึกเสียง फिल्मสไลด์ फिल्मภาพยนตร์ แผ่นโปร่งใส เทปบันทึกภาพ หรือแผ่นดิน

2. สื่อประเภทอุปกรณ์ (Hardware) เป็นสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ต้องอาศัยกระแสไฟฟ้าเมื่อจะทำงาน เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพโปร่งใส เครื่องเทปบันทึกเสียง วิทยุ วิทยุเทป เครื่องขยายเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์

3. สื่อประเภทวิธีการ (Technique) เป็นสื่อประเภทวิธีการและกิจกรรมหรือกระบวนการและวิธีการสอนต่าง ๆ เช่น การบรรยาย การสาธิต การสอนรายบุคคล การแสดงละคร กลุ่มสัมพันธ์ การศึกษานอกสถานที่ สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมุติ

วีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (ม.ป.ป.: 51) กล่าวว่า วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการอาชีวศึกษา การเรียนการสอนงานอาชีพให้คนสามารถปฏิบัติได้ พฤติกรรมด้านทักษะมีความสำคัญทัดเทียมกับด้านพุทธิพิสัย หรือบางกรณีอาจสำคัญมากกว่า ชั่วโมงการฝึกปฏิบัติต้องใช้เวลานาน วัสดุฝึกเครื่องจักรเครื่องมือจะต้องมีพร้อม และเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ฝึก สถาบันการศึกษาที่จัดอาชีวศึกษาจำเป็นต้องลงทุนด้านเครื่องมือ และอุปกรณ์การเรียนการสอนสูงมาก การจัดการศึกษาจึงจะบรรลุผลดังที่ตั้งไว้

ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ (2528: 87) กล่าวว่า ลักษณะของสื่อการสอนที่ดี มีดังนี้

1. เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์ และการเสนอเนื้อหา

2. เหมาะสมกับกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อการเรียนการสอน
3. เหมาะสมกับชั้นและวัยของผู้เรียน
4. เร้าและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
5. ประหยัด ใช้ได้ผลคุ้มค่ากับการลงทุน ทั้งในด้านงบประมาณและเวลาที่เสียไป
6. ใช้ได้สะดวกและปลอดภัย

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533: 139-140) ได้สรุปคุณค่าของสื่อการสอน ไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้เรียน
2. ทำให้เนื้อหาวิชาความรู้ที่สอนมีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น
3. เร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ครูสามารถสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ได้กว้างขวางมากขึ้น

4. เป็นเครื่องชี้แนะการตอบสนองของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการสอนโดยใช้เทคนิคแบบใดก็ตามกายภาพได้

5. สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ ทางกายภาพได้
 6. ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่น การแก้ปัญหา
 7. เป็นเครื่องมือสำหรับครูในการวินิจฉัยผลการเรียนและช่วยในการสอนซ่อมเสริม
- นอกจากนี้สื่อการสอนยังมียุคค่าในทางกายภาพ ดังนี้

1. เป็นแหล่งความรู้ เพราะสื่อการสอนสามารถเก็บและเสนอข้อมูลต่าง ๆ ได้ตาม

ต้องการ

2. เป็นสิ่งที่สามารถจัดให้สัมผัสและรับรู้ได้โดยง่าย
3. เป็นสิ่งที่สามารถเสนอถึงตัวผู้เรียนได้ ไม่ว่าผู้เรียนจะเป็นกลุ่มใหญ่หรือรายบุคคล และใช้ในที่ต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ

สรุป สื่อการเรียนการสอนอาจจะเป็นวัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรมที่มีคุณค่ามีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจะใช้สื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรจะได้มีการวางแผนมาอย่างดีเพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวิธีการสอนเหมาะสมกับบทเรียน เนื้อหาวิชา ความต้องการของผู้เรียน จังหวะและเวลา

4.5 ด้านการวัดผล

ความหมายการวัดผล คือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร เป็นกระบวนการเรียนที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ยิ่งในสภาพปัจจุบัน หลักสูตรได้มุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงและความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคม การวัดผลจึงเป็นมาตรการที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลนำมาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามเป้าหมายของหลักสูตร การประเมินมีมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามของครูได้เท่านั้น การวัดผลเป็นวิธีการพิจารณาตัดสินประสิทธิภาพของการนำหลักสูตรไปใช้ ว่าบรรลุ

วัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด ควรปรับปรุงเรื่องใด ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความ การวัดผลไว้ดังนี้

ธำรง บัวศรี (2521: 227) ได้กล่าวว่า การวัดผล หมายถึงการวัดคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการวัดในด้านปริมาณ ได้แก่ การวัดความยาว ความกว้าง น้ำหนัก ปริมาตร ความถี่ ความเร็ว เป็นต้น ส่วนด้านคุณภาพ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเชาว์ปัญญา พฤติกรรม เจตคติ ฯลฯ ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการนำความรู้ การรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการประเมินค่าและตัดสินใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535: 203) ได้สรุปเทคนิคการวัดและประเมินผล ไว้ดังนี้

1. เทคนิคการสังเกต การสังเกตที่ดี มีดังต่อไปนี้

- 1.1 ควรสังเกตเฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ที่ต้องการเท่านั้น
- 1.2 ต้องมีเกณฑ์ในการสังเกต
- 1.3 ต้องสังเกตด้วยความละเอียดรอบคอบ
- 1.4 มีการจดบันทึกข้อมูล
- 1.5 ควรใช้เครื่องมือประกอบการสังเกต

2. เทคนิคการตรวจผลงาน การตรวจสอบผลงานมีเทคนิค ดังนี้

2.1 วิธีจัดเรียงลำดับ โดยอาจเรียงจากผลงานที่ดีที่สุดของนักเรียน จนถึงผลงานที่อ่อนสุดที่สุด

2.2 วิธีจัดอันดับคุณภาพ โดยใช้วิธีแรกคือจัดเรียงลำดับก่อน แล้วจึงแปลงอันดับให้เป็นตำแหน่งร้อยละ

3. เทคนิคในการสัมภาษณ์ เป็นการถามด้วยปากเปล่า มีเทคนิควิธีดังนี้

- 3.1 มีการตั้งจุดมุ่งหมายในการสัมภาษณ์
- 3.2 การเตรียมคำถามในเรื่องที่ถาม
- 3.3 สร้างบรรยากาศให้มีความรู้สึกที่นักเรียนอยากตอบ
- 3.4 ให้เวลาคิดและกระตุ้นให้เกิดความคิดแล้วจึงตอบ
- 3.5 ควรมีการสัมภาษณ์แบบต่อเนื่อง
- 3.6 ควรมีการเก็บบันทึกการสัมภาษณ์ทุกครั้ง

4. เทคนิคการทดสอบด้วยข้อเขียน แบบทดสอบข้อเขียนเป็นการวัดผลนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบลงในกระดาษคำตอบเป็นหลัก เทคนิควิธีการใช้แบบทดสอบด้วยข้อเขียน มีดังนี้

- 4.1 ควรจัดให้มีการทดสอบทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและภายหลังการเรียน
- 4.2 แบบทดสอบข้อเขียนใช้ในการวัดความรู้ ความเข้าใจ ได้มากกว่าการวัดทักษะปฏิบัติและเจตคติ

4.3 การทดสอบด้วยข้อเขียน ควรมีหลายลักษณะ ทั้งอัตนัยและปรนัย

ดังนั้น การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มิได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญ แต่ต้องการให้ผู้สอนประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี นั่นคือ ต้องการ

ประเมินผลการเรียนเพื่อให้รู้ว่า มีผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใดมากกว่า จะสามารถตอบคำถามได้ (พรศรี โรจน์เมฆี. 2540: 23 ; อ้างอิงจากกรมวิชาการ. 2532:13)

การวัดผลวิชาพิมพ์ดีด

สมบุรณ์ แซ่เจ็ง (2532: 20) ได้กล่าวว่า วิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาที่เน้นทักษะมากกว่าด้านความรู้ความจำ ดังนั้นการวัดผลจึงควรวัดในสิ่งที่ผู้เรียน “ทำได้” มากกว่าวัดในสิ่งที่ผู้เรียน “จำได้” การวัดผลที่นิยมใช้กันอยู่ จึงอยู่ในรูปของการวัดทักษะภาคปฏิบัติซึ่งผู้เรียนจะต้องมีพัฒนาการในด้านความเข้าใจและมีโน้ตที่ถูกต้องในเนื้อหาวิชานี้ จนสามารถปฏิบัติทั้งทางตรงและในเชิงประยุกต์ เพื่อการแก้ปัญหาได้อย่างดี ซึ่งความสามารถในวิชานี้วัดได้จากผลงานที่ผู้เรียนผลิตงานออกมา (Hardaway. 1966: 265-266)

ตามหลักปรัชญาการสอนพิมพ์ดีดวิธีการวัดและประเมินผลจะต้องให้สอดคล้องกับหลักสูตร เนื้อหาวิชา และวิธีสอน ดังนั้นในการวัดและประเมินผลทุกครั้งจึงต้องกระทำโดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ เทคนิคการพิมพ์ การวัดความเร็วและความแม่นยำ (วินัย ไชยอุดม. 2518: 54)

1. การประเมินผลด้านเทคนิคการพิมพ์ เป็นการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนพิมพ์ดีดในด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ในขณะพิมพ์ เช่น ท่านั่ง การทรงตัว การวางแขนและข้อศอก การวางนิ้ว การก้าวนิ้ว การเคาะแป้นอักษร การใส่และการถอดกระดาษออกจากเครื่องพิมพ์ดีด วิธีการบังคับและควบคุมการทำงานของเครื่องพิมพ์ดีด และการไม่มองแป้นอักษร เป็นต้น (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. 2524: 180) ในการวัดและประเมินผลด้านเทคนิคการพิมพ์นี้ต้องเน้นมากในระยะแรก ๆ ของการเรียน เครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการวัดในด้านนี้ คือแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Check Sheet) (Russon and Wanous.1973: 340)

2. การประเมินผลด้านความเร็วในการพิมพ์ (วินัย ไชยอุดม. 2518: 55) ได้กล่าวว่า การวัดความเร็วว่า เป็นการประเมินผู้เรียน ที่สามารถพิมพ์ได้อย่างรวดเร็วเพียงใด นิยมวัดออกมาเป็นจำนวนคำต่อนาทีโดยให้ผู้เรียนพิมพ์งานจากต้นฉบับที่จัดเรียงไว้เรียบร้อยแล้ว

3. การประเมินผลด้านความแม่นยำในการพิมพ์ (วินัย ไชยอุดม. 2518: 59) ได้กล่าวว่า การประเมินความแม่นยำในการพิมพ์ นอกจากจะวัดความเร็วแล้วจะต้องวัดความแม่นยำด้วย เพราะความแม่นยำเป็นหัวใจของงานที่ทุกคนต้องการ ซึ่งมีวิธีวัดในรูป ของระดับความแม่นยำ (Level of Accuracy) โดยวัดออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ คือคิดเทียบว่าถ้าพิมพ์ได้ทั้งหมดหนึ่งร้อยคำ ระบุจะมีจำนวนคำที่พิมพ์ถูกต้องอยู่ที่เปอร์เซ็นต์

บุปผา โรจนเลิศ (2543: 21) ได้กล่าวว่า การประเมินผลพิมพ์ดีดเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้มีโอกาสปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นวัตถุประสงค์ในการประเมินผลก็เพื่อประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. เพื่อจัดประเภท หรือแบ่งกลุ่มผู้เรียน ที่มีขีดความสามารถ ระดับเดียวกัน นั่งใกล้กัน เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนเป็นบันไดในการพัฒนาทักษะการพิมพ์ดีดซึ่งกันและกัน

2. เพื่อวินิจฉัยหรือค้นหาสาเหตุว่า ผู้เรียนแต่ละคน พิมพ์ได้ช้า หรือผิดมากเพราะสาเหตุใด ถ้าจะให้เขาสามารถพิมพ์ได้เร็วขึ้น แม่นยำขึ้น จะต้องแก้ไขหรือปรับปรุงองค์ประกอบอะไร

3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนว่า หลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนแล้วนั้นเขาได้พัฒนาหรือก้าวหน้าเพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างไร บรรลุตามความมุ่งหมายของการเรียนการสอนหรือไม่

4. เพื่อพยากรณ์และแนะแนวการศึกษาว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความถนัดในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอย่างไร สมควรที่จะเลือกเรียนวิชาพิมพ์ดีดในขั้นที่สูงขึ้นไปอีกหรือไม่เพียงใด

5. เพื่อประเมินค่า เป็นส่วนรวมเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ ว่าให้ผลเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการคิดค้นและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. เพื่อเป็นเครื่องมือในการพิจารณาให้เกรดและตัดสินได้ว่า ได้หรือตกในการเลื่อนชั้น การรับประกาศนียบัตร หรือการบรรจุเข้าทำงาน

ตามหลักปรัชญาการสอนพิมพ์ดีด วิธีการประเมินผลจะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับหลักสูตรเนื้อหาวิชาและวิธีสอน ดังนั้น การประเมินผลทุกครั้งจึงต้องกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนต้องการจะทราบอะไร สำหรับการเรียนการสอนพิมพ์ดีดเบื้องต้นนั้น จุดมุ่งหมายทั่วไปในการสอน อาจสรุปได้ว่าเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานบนเครื่องพิมพ์ดีดได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว แม่นยำ จึงมีสิ่งต้องประเมินการเรียนการสอนอยู่ 3 ประการ คือ ผู้เรียนสามารถพิมพ์ด้วยวิธีการที่ถูกต้องรวดเร็วและแม่นยำ ด้วยการจับเวลาช่วงสั้น ๆ ก่อนแล้วจึงค่อย ๆ ขยายเวลาออกไปเป็น 3 นาที และ 5 นาที ตามลำดับ และการพิมพ์จับเวลานานกว่า 10 นาทีก็เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับการนั่งพิมพ์ดีดนาน ๆ

การประเมินผลว่าผู้เรียนสามารถพิมพ์ดีดได้อย่างรวดเร็วานั้น นิยมวัดออกมาเป็นจำนวนคำ/นาที โดยให้ผู้เรียนพิมพ์งานจากต้นฉบับที่จัดเรียงไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีวิธีคิดคำสุทริ/นาที มีหลายแบบและที่นิยมกันอยู่ในปัจจุบันมี 6 แบบ

1. GWAM (Gross Word a Minute) คือ คำละคน/นาที ซึ่งสูตรนี้ใช้กับนักเรียนพิมพ์ดีดขั้นต้นหรือใช้กับผู้กำลังเรียนวิชาพิมพ์ดีดทั่วไป

2. GWAM with Error Limit คือ คำละคน/นาที โดยจำกัดที่ผิด ซึ่งสูตรนี้มีวิธีคำนวณเช่นเดียวกับวิธีที่ 1 แต่เพิ่มการจำกัดจำนวนที่ผิดไว้ แต่ยังไม่ได้นำมาหัก จำนวนคำละคนที่ได้เท่ากันวิธีนี้ เป็นการเริ่มต้นให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านความแม่นยำยิ่งขึ้น

3. GWAM with ECO (Error Cut off) คือ คำละคน/นาที โดยตัดจำนวนที่ผิดเกินกำหนดออก สูตรนี้จะคำนวณเอาเฉพาะส่วนที่ผิดไม่เกินจากที่ครูกำหนดไว้ ไม่นำมาคำนวณ การตัดนี้อาจจะตัดส่วนหัวหรือส่วนท้ายก็ได้

4. NWAM (Net words a minute) คือ คำสุทริ/นาที สูตรนี้เรารู้จักกันดีที่สุดเพราะใช้กันทั่วไปในประเทศไทยในปัจจุบัน สูตรนี้ต้องนำคำที่ผิดคูณด้วยสิบ ไปลบจำนวนคำที่ได้ จึงเหลือน้อยและอาจติดลบซึ่งสูตรนี้ควรใช้กับผู้ที่เป็นนักพิมพ์ดีด มากกว่าผู้ที่กำลังเรียนพิมพ์ดีด หรือใช้กรณีแข่งขันพิมพ์ดีด หรือทดสอบพิมพ์ดีดคัดเลือกเพื่อเข้าทำงาน

5. CWAM (Correct Words a Minute)

6. TWAM (True Words a Minute) สูตร 5, 6 เป็นสูตรที่มีการใช้กันอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา

สรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การวัดคุณสมบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นทั้งในด้านปริมาณ หรือคุณภาพก็ได้ การวัดผลและการประเมินผลการเรียนเป็นมาตรการหรือระเบียบการประเมินผลที่จะช่วยให้ได้ข้อมูล เกี่ยวกับผลการเรียนที่มีลักษณะเป็นคะแนนระหว่างภาคเรียนรวมกับคะแนนปลายภาคเรียน โดยวัดให้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่สำคัญ ๆ เพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ควรจะเป็นการวัดผลเป็นตัวบ่งชี้ หรือตรวจสอบระดับความสำเร็จของกิจกรรมการสอนซึ่งการวัดผลและการประเมินผล เป็นวิธีการพิจารณาตัดสินประสิทธิภาพของการนำคุณลักษณะรวมที่มีความรู้ความสามารถของผู้เรียน อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรืออาจหมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาพิมพ์ดีดในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นการทดลองเปรียบเทียบการเรียนพิมพ์ดีดมี ดังนี้

วินัย ไชยอุดม (2518: 131) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนพิมพ์ดีดโดยวิธีธรรมชาติกับวิธีใช้สื่อประสม ได้แก่ แผนภูมิแป้นอักษรไฟฟ้า แบบฝึกหัดพิมพ์ดีดเบื้องต้น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์เทปบันทึกเสียง และวิธีสอนแบบเน้นเรื่องความเร็ว ในระยะเริ่มต้น การศึกษาใช้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มควบคุม 11 คน กลุ่มทดลอง 12 คน เมื่อสอนครบ 10 ชั่วโมง ทำการทดสอบผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยวิธีใช้สื่อประสม ผู้เรียนสามารถพิมพ์ดีดได้เร็วกว่าการสอนโดยวิธีธรรมชาติสำหรับระดับความแม่นยำเท่ากันทั้งสองกลุ่ม

ศรินทร์ ชื่นจิตกุลถาวร (2537: บทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดภาษาไทย 1 กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อด้านการวางแผนการสอน การเตรียมการสอน การปฏิบัติการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลพบว่า สภาพการเรียนการสอนการสอนครูธุรกิจหนึ่งคนต้องรับผิดชอบนักเรียนเฉลี่ยห้องละ 45 คน ส่วนใหญ่จัดชั่วโมงเรียนต่อเนื่อง 2 คาบมากกว่าคาบเดียว ใช้แผนการสอนที่กลุ่มโรงเรียนจัดทำ มีการเพิ่มจำนวนสอนพิเศษร้อยละ 50 ใช้เทคนิคสอนโดยพิมพ์จับเวลาเสมอ และสร้างสื่อเฉพาะปัญหาที่พบคือปัญหาด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ การเลือกวิชาเรียนและการวัดผล ด้านพัฒนาการเรียนการสอนพบว่าครูต้องดำเนินการตามรายละเอียดแต่ละขั้นตอน คือ ขั้ววางแผนการสอน เตรียมการสอนปฏิบัติการสอนใช้สื่อการสอนและการวัดผลจึงจะทำให้การเรียนมีคุณภาพ

สมบุรณ์ แซ่เจ็ง (2532: 23) ได้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 คณะวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย โดยวิธีสอนด้วยแบบฝึกหัดต่างกัน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกพิมพ์เป็นกลุ่มอักษรสั้น ๆ และมีความหมาย มีทักษะด้านความเร็วในการพิมพ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกหัดการนำเสนอวิธีการฝึกพิมพ์โดยการเคาะแป้นอักษรซ้ำ ๆ กัน หลาย ๆ ครั้ง ทีละ 1 แป้นอักษร แต่ทั้งสองกลุ่มมีทักษะความแม่นยำไม่ต่างกัน

กรแก้ว อัจฉริย (2530: 111) ได้วิจัยพัฒนาสื่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษที่เป็นบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้เครื่องมือโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีความมุ่งหมายศึกษาหาประสิทธิภาพของการใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยเกริก ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนสำเร็จรูปวิชาพิมพ์ดีดส่งเสริมให้พัฒนาทักษะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพิมพ์ดีดเป็นทักษะอย่างหนึ่ง การเรียนรู้และการพัฒนาทักษะจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนทักษะ คือการเรียนทักษะจะได้ผลก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความต้องการจะเรียนรู้ ผู้เรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายของการเรียน และเรียนจากสิ่งง่ายไปหาสิ่งยาก (พิเศษ วัฒนวิฑูกร. 2518: 3) ผู้เรียนสามารถเรียนได้เร็วเข้าตามความสามารถของแต่ละบุคคล ผู้เรียนมีโอกาสรียนด้วยตนเอง โดยไม่จำกัดเวลา (ไพโรจน์ เมาใจ. 2520: 2) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามความมุ่งหมาย ผลการทดสอบพิมพ์ดีดก่อนการเรียนและหลังการเรียน ผู้วิจัยได้ตรวจวัดสองประการคือ อัตราความเร็วและความแม่นยำ ผลการทดสอบนักศึกษาที่ได้เรียนบทเรียนสำเร็จรูป โดยใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์ มีจำนวนดีดเพิ่มขึ้นทุกคนอย่างเห็นได้ชัดเจน และมีอัตราความเร็วเพิ่มขึ้นทุกคน

บุปผา โรจนเลิศ (2543: 131) ได้วิจัยเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดในวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดเรียงลำดับความยากง่าย และแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดด้านอัตราความเร็วและระดับความแม่นยำของนักเรียน ที่เรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่าย กับการสอนด้วยแบบฝึกหัดปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มทดลองจำนวน 39 คน ซึ่งเรียนด้วยแบบฝึกหัดเรียงลำดับความยากง่าย ผู้วิจัยสร้างเองและกลุ่มควบคุม จำนวน 39 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ทักษะการพิมพ์ดีดด้านอัตราความเร็วและระดับความแม่นยำของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่เรียงลำดับความยากง่ายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนวิชาพิมพ์ดีดในประเทศส่วนใหญ่เป็นการทดลองเปรียบเทียบ พบว่าการสอนโดยวิธีใช้สื่อประสม หรือบทเรียนสำเร็จรูป หรือการเรียนจากแบบฝึกหัดเรียงลำดับความยากง่าย เรียนจากสิ่งง่ายไปหายาก ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะพิมพ์ดีดได้เร็วกว่า

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนพิมพ์ดีดในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาพิมพ์ดีดในต่างประเทศ มีดังนี้

โฮลล์มส์ (Holmes.1975: 251-A) ทำการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูช่างในโคโลราโดเพื่อศึกษาถึงสมรรถภาพการสอนที่ต้องการของครูช่างในโคโลราโด โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูช่าง จำนวน 161 คน ผลการวิจัย พบว่า สมรรถภาพการสอนของครูช่างคือ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักการเรียนรู้ สามารถประยุกต์การสอนในโรงฝึกงานได้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดี จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในจุดประสงค์ ของหลักสูตรจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการวัดผลประเมินผลในการสอนจะต้องบันทึกผลความก้าวหน้าและติดตามนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ ครูช่างจะต้องทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ครูช่างจะต้องเข้าใจบทบาทการสอน ครูช่างต้องมีเทคนิคลำดับขั้นตอนการทำงานและความรู้ในการทำงานหนึ่ง ๆ สัมพันธ์กันได้อย่างดี

ออดัมส์ (รังสี เอี้ยวสุวรรณ. 2527: 25; อ้างอิงจาก Adams.1966: 21) ได้ทดลองสอนพิมพ์ดีดให้กับนักศึกษาสตรีชาวนิโกรและชาวเปอร์โตริโก จำนวน 10 คน เพื่อพัฒนาการสอนพิมพ์ดีด ใช้เวลาเรียนน้อยลงและประหยัดในแง่การลงทุน ใช้วิธีการสอนโดยใช้อุปกรณ์โสตทัศนประกอบกับใช้เครื่องช่วยสอน ชุดการเรียนนี้สามารถเร่งให้ผู้เรียนจบหลักสูตรได้เร็วขึ้น เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนและโรงงานอุตสาหกรรม ผลการทดลองวิธีสอนพิมพ์ดีดจากวิทยุ ใช้เวลา 8 สัปดาห์ สามารถพิมพ์ดีดสัมผัสได้นาทีละ 40 คำ ผลการทดลองนำไปสู่การพัฒนาการสอนพิมพ์ดีดระบบการสอนทางไกล โดยการใช้วิทยุ F.M. ในท้องถิ่นผู้เรียน สามารถเรียนพิมพ์ดีดที่บ้านตามโปรแกรมการสอนพิมพ์ดีดด้วยตัวเองจนจบหลักสูตร

เปโรลท์ (กรแก้ว อัจฉนวนิจน์. 2530: 28; อ้างอิงจาก Perreault. 1983: 2961-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยแป้นพิมพ์ จากเครื่องคอมพิวเตอร์กับครูสอน ตามปกติในห้องเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนพิมพ์ดีดเบื้องต้นจำนวน 40 คน ใช้วิธีสอนแบบปกติโดยครูผู้สอนสาธิตการใช้เครื่องและแป้นพิมพ์ มอบหมายกิจกรรมการเรียนและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด กับกลุ่มทดลอง จำนวน 27 คน เป็นนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนพิมพ์ดีดมาก่อน เรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีเทปบันทึกเสียงประกอบการเรียน เรียนอย่างอิสระ ได้รับอนุญาตให้ฝึกพิมพ์ตามความสามารถโดยไม่ต้องติดต่อกับผู้สอนในแต่ละวัน การวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเทคนิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 สรุปได้ว่ากลุ่มที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์มีระดับคะแนนสูงกว่า มีอัตราความเร็ว และระดับความแม่นยำสูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

บอร์กลิน (น้ำอ้อย อนันตศิลป์. 2527: 25; อ้างอิงจาก Beorglin: 1944) ได้เปรียบเทียบผลการทดลองการสอนพิมพ์ดีด 2 วิธี โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 20 คน กลุ่มที่หนึ่งใช้วิธีสอนแบบเน้นความเร็วก่อนความแม่นยำ กลุ่มที่สองใช้วิธีสอนแบบเน้นความแม่นยำก่อนความเร็วผลการทดลองพบว่า การสอนโดยวิธีสอนแบบเน้นความเร็วก่อนความแม่นยำให้ผลดีกว่าอย่างเห็นได้ชัดในด้านความเร็ว ส่วนความแม่นยำนั้น การสอนทั้งสองวิธีให้ผลใกล้เคียงกัน

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนพิมพ์ดีดในต่างประเทศ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนโดยใช้สื่ออุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ ประกอบกับใช้เครื่องช่วยสอน และใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีเทปบันทึกเสียงประกอบการเรียน และการสอนโดยเน้นความเร็วก่อนความแม่นยำได้ผลดีกว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะพิมพ์ดีดได้เร็วกว่า

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ.2546) ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 693 คนมี 4 สาขางานคือสาขางานการบัญชี จำนวน 228 คน กลุ่มสาขางานการเลขานุการ จำนวน 117 คน กลุ่มสาขางานการขาย จำนวน 123 คน และกลุ่มสาขางานคอมพิวเตอร์ จำนวน 225 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 4 กลุ่มสาขางานคือสาขางานการบัญชี กลุ่มสาขางานการเลขานุการ สาขางานการขาย และกลุ่มสาขางานคอมพิวเตอร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทราโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Robert V. Krejcie; & Eayrle W. Morgan (บุญชม ศรีสะอาด. 2535: 40; อ้างอิงจาก; Krejcie; & Morgan. 1970: 607-610) ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของกลุ่มสาขางาน จากนั้นสุ่มด้วยการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 245 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขางาน

สาขางาน	สัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มสาขางานการบัญชี	228	81
กลุ่มสาขางานการเลขานุการ	117	41
กลุ่มสาขางานการขาย	123	43
กลุ่มสาขางานคอมพิวเตอร์	225	80
รวม	693	245

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ได้แก่ กลุ่มสาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพการพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ และประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) โดยจำแนกเป็น 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิชาสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เห็นด้วยในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วยในระดับมาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
เห็นด้วยในระดับปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
เห็นด้วยในระดับน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนและวิธีสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ที่เป็นแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อกำหนดแนวตารางและขอบเขตในการออกแบบสอบถามตามหัวข้อที่กำหนด และเลือกรูปแบบที่เหมาะสมที่จะเก็บข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. ศึกษาวิธีเขียน สอบถามและสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับความคิดเห็นการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ใน 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิชาสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล

3. สร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และคำแนะนำเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลี้มไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์เพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์	วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
3. อาจารย์พัชรภรณ์ ยอดสุวรรณ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา

5. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่ามากกว่า 0.5 และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (TRY OUT) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตราที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน มีนักเรียนตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ครบถ้วนทั้งฉบับจำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549: 66-67, อ้างอิงจาก CRONBACK, 1976: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น .97 ซึ่งได้ทั้ง 5 ด้าน รวมจำนวน 45 ข้อ ดังนี้

6.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร	จำนวน 7 ข้อ
6.2 ด้านวิธีสอน	จำนวน 10 ข้อ
6.3 ด้านครูผู้สอน	จำนวน 11 ข้อ
6.4 ด้านสื่อการสอน	จำนวน 8 ข้อ
6.5 ด้านการวัดผล	จำนวน 9 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไข และตรวจขอความเห็นชอบ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงวิทยาลัยอาชีวศึกษา จะเข็ญ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเข็ญ

2. ขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเข็ญ ในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ขออนุญาตอาจารย์ผู้สอน และผู้วิจัยได้ชี้แจงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน จากนั้นควบคุมติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 25 มิถุนายน ถึงวันที่ 9 กรกฎาคม 2550 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ทั้งสิ้น 245 คน ได้รับคืนมา 241 คน

การจัดการกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.5 for Window โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 และตอนที่ 3 โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ที่เป็นตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ของคะแนนโดยรวมทุกด้าน และรายด้าน โดยการแปลความหมายของระดับความคิดเห็น (Best. 1981: 236) ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่า (t-test) จำนวนตาม ประสพการณ์จากคอมพิวเตอร์และพิมพ์ดีด และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน จำนวนตามตัวแปร กลุ่มสาขางาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เป็นผลทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของ LSD

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentages)

6.1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Means) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 64) จากสูตร

$$\left(\bar{X} \right) = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\left(\bar{X} \right)$	แทน คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 64) จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละด้านยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 หาความเที่ยงตรงเชิงพินิจของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 73) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
	$\sum R$	แทน ผลรวมของความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรของครอนบาค (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 66-67) จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_1^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

6.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มโดยใช้ t-test โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 67) จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test
 X_1, X_2 แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 N_1, N_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

6.3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 64)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่ม
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

6.3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในกรณีพบค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้วิธีการ LSD (Least significance difference) (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. 2548: 75) มีสูตรการคำนวณดังนี้

กรณีขนาดตัวอย่างในแต่ละประชากรเท่ากัน

$$LSD = t \sqrt{\frac{2MSW}{n}}$$

กรณีขนาดตัวอย่างในแต่ละประชากรไม่เท่ากัน

$$LSD = t \sqrt{MSW \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ LSD แทน ผลต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรที่ศึกษาแต่ละคู่
 t แทน ค่าที่เปิดได้จากตาราง Studentized range Statistic
 MSW แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองภายในกลุ่มประชากรจากตารางการทดสอบ
 สมมติฐานทางสถิติ ANOVA
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์วิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลได้ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	=	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
t	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	=	ผลรวมของคะแนนค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
**	=	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	=	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมและรายข้อ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยจำแนกตามกลุ่มสาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพการพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ และประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยนำเสนอในรูปความถี่และร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มสาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ และประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สาขางาน		
1. การบัญชี	81	33.6
2. การเลขานุการ	40	16.6
3. การขาย	40	16.6
4. การคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	80	33.2
รวม	241	100.0
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.1 คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00	105	43.6
2.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50-3.00	95	39.4
2.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50	41	17.0
รวม	241	100.0
3. ประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์		
3.1 มีประสบการณ์พิมพ์จากคอมพิวเตอร์	211	87.6
3.2 ไม่มีประสบการณ์พิมพ์จากคอมพิวเตอร์	30	12.4
รวม	241	100.0
4. ประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด		
4.1 มีประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด	127	52.7
4.2 ไม่มีประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด	114	47.3
รวม	241	100.0

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 245 คน ได้รับคืนมา 241 คนส่วนใหญ่เรียนอยู่ในกลุ่มสาขางานการบัญชี จำนวน 81 คน (ร้อยละ 33.6) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 จำนวน 105 คน (ร้อยละ 43.6) ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ 211 คน (ร้อยละ 87.6) และมีประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด 127 คน (ร้อยละ 52.7)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล ดังแสดงในตาราง 3-8

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.87	.48	มาก
ด้านวิธีสอน	3.72	.61	มาก
ด้านครูผู้สอน	3.80	.65	มาก
ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน	3.35	.74	ปานกลาง
ด้านการวัดผล	3.94	.61	มาก
รวม	3.73	.61	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน (เครื่องพิมพ์ดีด) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง นอกนั้นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านเนื้อหาหลักสูตร			
1.เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะการพิมพ์ดีดแบบสัมผัสได้	4.11	.71	มาก
2.เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ได้ลำดับการเรียนแป้นอักษรง่ายไปหาแป้นอักษรยาก	3.96	.74	มาก
3.เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นประโยชน์ในการบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่าย	3.63	.77	มาก
4.เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะรูปแบบการพิมพ์งานชนิดต่างๆ	4.09	.75	มาก
5.เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพิมพ์คำนวณหาค่าสุทธิได้	3.92	.85	มาก
6.เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่ายได้	3.56	.84	มาก
7.เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ทำให้นักเรียนมีเจตคติและ กิจนิสัยที่ดีในการพิมพ์ดีด	3.80	.81	มาก
รวม	3.87	.49	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 อยู่ในระดับมาก ระดับที่หนึ่งคือ เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะการพิมพ์ดีดแบบสัมผัสได้ ($\bar{X} = 4.11$) ระดับรองคือ เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะรูปแบบการพิมพ์งานชนิดต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.09$) และระดับที่สาม คือเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ได้ลำดับการเรียนแป้นอักษรง่ายไปหาแป้นอักษรยาก ($\bar{X} = 3.96$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1 ด้านวิธีการสอน โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านวิธีการสอน			
8.ครูนำกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 มาใช้กับนักเรียนให้สอดคล้องตามศักยภาพความสามารถของนักเรียน	3.85	.78	มาก
9.ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกฝนปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	3.98	.77	มาก
10.ครูได้นำวิธีการสอนแบบบูรณาการปรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 กับรายวิชาอื่นๆ	3.66	.76	มาก
11.ครูได้จัดทำแผนภูมิแสดงจำนวนคำเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ	3.34	.94	ปานกลาง
12.ครูสาธิตทำหนังสือพิมพ์ การวางนิ้ว การสับนิ้วที่ถูกต้องให้นักเรียนดู ก่อนให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติ	3.99	.90	มาก
13.ครูสาธิตวิธีการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องให้นักเรียนดู ก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ	3.85	.92	มาก
14.ครูจัดเตรียมเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์การสอนให้อยู่ในสภาพพร้อมก่อนทำการสอน	3.33	.99	ปานกลาง
15.ครูสอนให้นักเรียนแก้ปัญหาข้อขัดข้องเล็กๆ น้อยๆ ขณะใช้เครื่องพิมพ์ดีด	3.70	.91	มาก
16.ครูมีเทคนิคอธิบายการสร้างเทคนิคพิมพ์เร็วและแม่นยำให้พิมพ์ได้อย่างง่ายดาย	3.80	.93	มาก
17.ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลขณะฝึกปฏิบัติงานพิมพ์ดีด	3.66	1.00	มาก
รวม	3.72	.61	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านวิธีสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่ามีระดับมาก 8 ข้อ และระดับปานกลาง 2 ข้อคือ ครูได้จัดทำแผนภูมิแสดงจำนวนคำเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.34$) และครูจัดเตรียมเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์การสอนให้อยู่ในสภาพพร้อมก่อนทำการสอน ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนในรายข้อนอกเหนือจากนั้นอยู่ในระดับมากทั้งหมด

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านครูผู้สอน			
18.มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.27	.74	มากที่สุด
19.มีความสามารถถ่ายทอดวิชาเนื้อหาที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.04	.76	มาก
20.ครูได้นำตัวอย่างของจริง เช่น ตัวอย่างจดหมายส่วนตัว มาประกอบการสอน	3.65	.93	มาก
21.สร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียนในขณะมีการเรียนการสอน	3.83	1.02	มาก
22.ครูอดทนใจเย็น ฝึกฝนให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน	3.87	.95	มาก
23.ครูสนใจ เอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.65	1.00	มาก
24.มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาเชิงทักษะ	3.95	.78	มาก
25.ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนางานพิมพ์ดีดไทย	3.76	.84	มาก
26.ได้อำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ไว้ให้พร้อมเพียง	3.47	.96	มาก
27.สร้างบรรยากาศ ให้ผ่อนคลายกระตุ้นให้นักเรียนเรียนวิชาพิมพ์ดีด อย่างมีความสุข	3.60	.94	มาก
28.รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ	3.68	.97	มาก
รวม	3.80	.65	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นระดับมากที่สุดคือครูมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.27$) 1 ข้อ และระดับมาก 10 ข้อ โดยความคิดเห็นระดับมากที่สุดคือ ครูมีความสามารถถ่ายทอดวิชาเนื้อหาที่สอนได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.04$) ระดับรองคือครูมีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาเชิงทักษะ ($\bar{X} = 3.95$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ใน
ด้านอุปกรณ์การสอน โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านอุปกรณ์การสอน			
29.เครื่องพิมพ์ดีดไทยที่มีสภาพพร้อมใช้งานมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน	3.03	1.13	ปานกลาง
30.มีการนำแผนภูมิแป้นอักษรมาใช้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	3.66	.91	มาก
31.ห้องเรียนพิมพ์ดีดไทยมีความสะดวก จัดวางโต๊ะ เก้าอี้ อย่างเหมาะสม	3.41	.99	มาก
32.มีการตรวจเช็ค ซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ	3.05	1.08	ปานกลาง
33.สภาพเครื่องพิมพ์ดีดเอื้อต่อการพัฒนาทักษะความเร็ว	3.09	1.06	ปานกลาง
34.หนังสือแบบเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์รายวิชา	4.00	.83	มาก
35.มีโตะสาธิตเครื่องพิมพ์ดีด เพื่อใช้สอนความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดไทย	3.26	1.06	ปานกลาง
36.มีแผนภูมิทำนองพิมพ์ดีดที่ถูกต้องให้นักเรียนฝึก	3.34	1.05	ปานกลาง
รวม	3.35	.74	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า มีระดับมาก 3 ข้อ และมีระดับปานกลาง 5 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ หนังสือแบบเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์รายวิชา ($\bar{X} = 4.00$) ระดับรองคือ มีการนำแผนภูมิแป้นอักษรมาใช้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีดไทย ($\bar{X} = 3.66$) และระดับที่สาม ห้องเรียนพิมพ์ดีดไทยมีความสะดวก จัดวางโต๊ะ เก้าอี้ อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.41$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านการวัดผล

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการวัดผล			
37.ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	4.02	.79	มาก
38.การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ครูผู้สอนมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติ และสอบข้อเขียนภาคทฤษฎีด้วย	3.88	.86	มาก
39.มีการตรวจข้อสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว	3.73	.90	มาก
40.มีเกณฑ์การประเมินผลของวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	3.90	.82	มาก
41.มีการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมขณะพิมพ์ดีด	3.66	.92	มาก
42.มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา ความสะอาดและความเป็นระเบียบในการพิมพ์	4.24	.81	มากที่สุด
43.มีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้ว และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.17	.77	มาก
44.งานที่ครูมอบหมายในแต่ละครั้งมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาในชั่วโมงเรียน	3.95	.92	มาก
45.จำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้	3.94	.89	มาก
รวม	3.94	.61	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านการวัดผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นระดับมากที่สุด คือ มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา ความสะอาด และความเป็นระเบียบในการพิมพ์ ($\bar{X} = 4.24$) จำนวน 1 ข้อ ระดับมากจำนวน 8 ข้อ โดยความคิดเห็นระดับมากที่สุด คือ มีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้ว และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.17$) ระดับรอง คือ ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผล และวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ($\bar{X} = 4.02$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์ สื่อการสอนและด้านการวัดผล จำแนกตามสาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพการพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ และประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จำแนกตามสาขางาน

ความคิดเห็นต่อการเรียน	บัญชี		เลขานุการ		การขาย		คอมพิวเตอร์		รวม	
วิชาพิมพ์ดีด	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.98	.47	3.99	.44	3.92	.53	3.67	.44	3.87	0.49
2.ด้านวิธีสอน	3.64	.64	3.92	.66	3.93	.48	3.58	.58	3.72	0.61
3.ด้านครูผู้สอน	3.61	.71	4.07	.66	4.01	.50	3.74	.59	3.80	0.65
4.ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน	3.26	.77	3.54	.82	3.44	.59	3.30	.74	3.35	0.74
5.ด้านการวัดผล	3.94	.63	4.21	.59	3.98	.52	3.80	.61	3.94	0.61
รวม	3.68	.55	3.96	.55	3.87	.43	3.63	.51	3.74	0.53

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่มีกลุ่มสาขางานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณาตามสาขางาน พบว่าสาขางานการเลขานุการมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) ระดับรองคือสาขางานการขาย ($\bar{X} = 3.87$) และระดับที่สามคือสาขางานการบัญชี ($\bar{X} = 3.68$) ระดับที่สี่คือ สาขางานคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.63$)

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชา
พิมพ์ดีดไทย 1 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำแนกตามสาขางาน

ความคิดเห็น	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	5.04	1.68	7.74**
	ภายในกลุ่ม	237	51.44	.22	
	รวม	240	56.48		
ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.26	1.75	4.90**
	ภายในกลุ่ม	237	84.72	.36	
	รวม	240	89.98		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	7.95	2.65	6.69**
	ภายในกลุ่ม	237	93.86	.40	
	รวม	240	101.81		
ด้านอุปกรณ์และสื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.59	.86	1.58
	ภายในกลุ่ม	237	130.22	.55	
	รวม	240	132.81		
ด้านการวัดผล	ระหว่างกลุ่ม	3	4.57	1.52	4.24**
	ภายในกลุ่ม	237	85.26	.36	
	รวม	240	89.83		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.87	1.29	4.86**
	ภายในกลุ่ม	237	62.95	.27	
	รวม	240	66.82		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่า นักเรียนที่กลุ่มสาขางานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอนสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอุปกรณ์สื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ LSD ดังตาราง 11-14 เพื่อทราบค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างรายคู่

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จำแนกตาม
สาขางานในด้านเนื้อหาหลักสูตร

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	การบัญชี 3.98	เลขานุการ 3.99	การขาย 3.92	คอมพิวเตอร์ 3.67
การบัญชี	3.98	-	0.01	0.07	0.32*
เลขานุการ	3.99		-	0.07	0.32*
การขาย	3.92			-	0.25*
คอมพิวเตอร์	3.67				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นักเรียน ที่เรียนสาขางานระหว่างกลุ่มการบัญชีกับกลุ่มคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่มเลขานุการกับกลุ่มคอมพิวเตอร์ กลุ่มการขายกับกลุ่มคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จำแนกตาม
สาขางานในด้านวิธีการสอน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	การบัญชี 3.64	เลขานุการ 3.92	การขาย 3.93	คอมพิวเตอร์ 3.58
การบัญชี	3.64	-	0.28*	0.29*	0.06
เลขานุการ	3.92		-	0.01	0.34*
การขาย	3.93			-	0.35*
คอมพิวเตอร์	3.58				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนสาขาวิชากลุ่มการบัญชีกับกลุ่มเลขานุการ กลุ่มการบัญชีกับกลุ่มการขาย และกลุ่มเลขานุการกับกลุ่มคอมพิวเตอร์ กลุ่มการขายกับคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านวิธีการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จำแนกตาม
สาขางานในด้านครูผู้สอน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	การบัญชี 3.61	เลขานุการ 4.07	การขาย 4.01	คอมพิวเตอร์ 3.74
การบัญชี	3.61	-	0.46*	0.40*	0.13
เลขานุการ	4.07		-	0.06	0.33*
การขาย	4.01			-	0.27*
คอมพิวเตอร์	3.74				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนสาขางานกลุ่มการบัญชีกับกลุ่มเลขานุการ กลุ่มการบัญชีกับกลุ่มการขาย และกลุ่มเลขานุการกับกลุ่มคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่มการขายกับคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จำแนกตาม
สาขางานในด้านการวัดผล

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	การบัญชี 3.94	เลขานุการ 4.21	การขาย 3.98	คอมพิวเตอร์ 3.80
การบัญชี	3.94	-	0.27*	0.04	0.14
เลขานุการ	4.21		-	0.23	0.41*
การขาย	3.98			-	0.18
คอมพิวเตอร์	3.80				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนสาขางานกลุ่มการบัญชีกับกลุ่มเลขานุการ และกลุ่มเลขานุการกับกลุ่มคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1
จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็น	มากกว่า 3.00		ระหว่าง 2.50-3.00		ต่ำกว่า 2.50		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.89	.47	3.90	.50	3.73	.48	3.87	.49
2.ด้านวิธีการสอน	3.66	.64	3.82	.62	3.60	.50	3.72	.61
3.ด้านครูผู้สอน	3.74	.65	3.90	.66	3.70	.61	3.80	.65
4.ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน	3.30	.71	3.45	.82	3.27	.66	3.35	.74
5.ด้านการวัดผล	4.00	.59	4.00	.64	3.67	.54	3.94	.61
รวม	3.72	.52	3.82	.56	3.60	.45	3.74	.53

จากตาราง 15 พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.50-3.00 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) ระดับรองคือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่า 3.00 ($\bar{X} = 3.72$) ระดับที่สาม คือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 ($\bar{X} = 3.60$)

ตาราง 16 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นต่อการเรียน	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านเนื้อหาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	.98	.49	2.10
	ภายในกลุ่ม	238	55.50	.23	
	รวม	240	56.48		
ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.85	.93	2.50
	ภายในกลุ่ม	238	88.13	.37	
	รวม	240	89.98		
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.72	.86	2.05
	ภายในกลุ่ม	238	100.09	.42	
	รวม	240	101.81		
ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.49	.74	1.35
	ภายในกลุ่ม	238	131.33	.55	
	รวม	240	132.81		
ด้านการวัดผล	ระหว่างกลุ่ม	2	3.67	1.84	5.07**
	ภายในกลุ่ม	238	86.16	.36	
	รวม	240	89.83		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.51	.75	2.75
	ภายในกลุ่ม	238	65.31	.27	
	รวม	240	66.82		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนที่เหลืออีก 4 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านอุปกรณ์สื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากแหล่งความแปรปรวนจำนวน 1 แหล่งของงานวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งหมด ผู้วิจัยจึงได้ใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ LSD อีกครั้งหนึ่ง

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านการวัดผล
ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		มากกว่า 3.00	2.50-3.00	ต่ำกว่า 2.50
	$\bar{X}$	4.00	4.00	3.67
มากกว่า 3.00	4.00	-	.00	0.33*
2.50-3.00	4.00		-	0.33*
ต่ำกว่า 2.50	3.67			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มมากกว่า 3.00 กับกลุ่มที่ต่ำกว่า 2.50 และในกลุ่มระหว่าง 2.50-3.00 กับกลุ่มต่ำกว่า 2.50 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน	มีประสบการณ์ จากคอมพิวเตอร์		ไม่มีประสบการณ์ จากคอมพิวเตอร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.90	.48	3.67	.50	2.46*
2.ด้านวิธีการสอน	3.77	.58	3.36	.75	2.86**
3.ด้านครูผู้สอน	3.83	.64	3.52	.69	2.46*
4.ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน	3.38	.73	3.17	.82	1.43
5.ด้านการวัดผล	3.97	.60	3.76	.67	1.75
รวม	3.78	.51	3.49	.58	2.76**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 แสดงว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ และนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตรและด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน พบว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 มากกว่า หรือสูงกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน	มีประสบการณ์ ด้านพิมพ์ดีด		ไม่มีประสบการณ์ ด้านพิมพ์ดีด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1.ด้านเนื้อหาหลักสูตร	3.89	.51	3.85	.46	.68
2.ด้านวิธีการสอน	3.79	.55	3.63	.67	1.99*
3.ด้านครูผู้สอน	3.84	.59	3.74	.71	1.20
4.ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน	3.41	.76	3.29	.73	1.29
5.ด้านการวัดผล	3.96	.64	3.93	.59	.36
รวม	3.78	.52	3.69	.53	1.38

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์จากเครื่องพิมพ์ดีดและนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์จากเครื่องพิมพ์ดีด มีความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 รวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อความคิดเห็นการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จากแบบสอบถามปลายเปิดที่ได้รับทั้งหมด จำนวน 85 ชุด คิดเป็นร้อยละ 35.26 โดยนำเสนอเป็นความถี่และค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 20-21

ตาราง 20 ความถี่และค่าร้อยละของปัญหาจากการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จากแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. เครื่องไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน	57	41.30
2. เครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน	43	31.15
3. นักเรียนพิมพ์สัมผัสไม่ได้	22	15.94
4. อาจารย์มอบหมายงานมากเกินไป ทำให้ทันกำหนดส่ง	7	5.07
5. นักเรียนคำนวณคำสุทธิต่าง	3	2.17
6. ห้องเรียนร้อนมาก และคับแคบเกินไป	2	1.44
7. โต๊ะ เก้าอี้ ไม่เป็นระเบียบ ห้องเรียนไม่สะอาด	2	1.44
8. เคยใช้คอมพิวเตอร์มาก่อน พอมาเรียนเครื่องพิมพ์ดีดปรับตัวไม่ค่อยได้ น่าเบื่อมาก	1	0.72
9. ครูสอนเร็ว ตามไม่ทัน	1	0.72
รวม	138	100.00

จากตาราง 20 พบว่านักเรียนที่ตอบคำถามปลายเปิด ปัญหาการเรียนวิชาพิมพ์ดีดสามารถสรุปได้ 9 ประเด็น ความถี่ของความเห็นทั้งหมด 138 ครั้ง ประเด็นที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับได้แก่

ประเด็นที่ 1 เครื่องไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน มีจำนวนความถี่ 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.30 ของความถี่ของความเห็นทั้งหมด

ประเด็นที่ 2 เครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีจำนวนความถี่ 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.15 ของความถี่ของความเห็นทั้งหมด

ประเด็นที่ 3 นักเรียนพิมพ์สัมผัสไม่ได้ มีจำนวนความถี่ 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.94 ของความถี่ของความเห็นทั้งหมด

ตาราง 21 ความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิด ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

ความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
1. ควรจัดหาเครื่องพิมพ์ดีดให้มีจำนวนที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน	44	33.08
2. ควรเช็คสภาพเครื่องพิมพ์ดีดให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมที่จะใช้งานเสมอ	32	24.06
3. ครูผู้สอนควรชี้แจงและอธิบายเทคนิควิธีการฝึกปฏิบัติการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้อง (ไม่มองแป้น) เริ่มตั้งแต่ท่อนั่ง การวางนิ้ว การสับนิ้วขึ้นลงจากแป้นเหย้า	21	15.79
4. ครูผู้สอนควรให้ปริมาณงานในระดับที่เหมาะสมกับเวลาในคาบเรียน ทันทกำหนดส่งงาน สอดคล้องกับสภาพเครื่องพิมพ์ดีดที่สามารถใช้งานได้จริง	18	13.53
5. ควรจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้น่าเรียนมากขึ้นกว่าเดิม เช่น การจัดโต๊ะเรียนที่ไม่ติดกันจนเกินไป และจัดเวรทำความสะอาด	8	6.02
6. ครูควรหาชั่วโมงนอกเวลาให้พิมพ์งานที่ค้างอยู่ไม่เสร็จในคาบเรียน	3	2.26
7. ครูผู้สอนควรใส่ใจดูแลนักเรียนให้มากกว่านี้	2	1.50
8. ครูผู้สอนชอบปน เวลาเบิกวัสดุฝึก (ผ้าห่มพิมพ์)	1	0.75
9. ครูควรมีวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย	1	0.75
10. ครูผู้สอนควรปรับตัวและอารมณ์เข้ากับนักเรียนให้มากกว่านี้	1	0.75
11. ครูควรหาแบบฝึกหัดนอกเหนือจากในหนังสือพิมพ์ดีดเพียงแหล่งเดียว	1	0.75
12. ครูผู้สอน อธิบายเร็ว บางครั้งฟังไม่เข้าใจเช่นการพิมพ์วางศูนย์ บัญชร	1	0.75
รวม	133	100.00

จากตาราง 21 พบว่า นักเรียนที่ตอบคำถามปลายเปิดสามารถสรุปได้ใน 12 ประเด็น ความถี่ของความคิดเห็นทั้งหมดเท่ากับ 133 ครั้ง ประเด็นที่นักเรียนมีความถี่ความคิดเห็นมากที่สุดเรียงจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับ ได้แก่

1. ประเด็นที่ 1 ควรจัดหาเครื่องพิมพ์ดีดให้มีจำนวนที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีจำนวนความถี่ 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.08 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

2. ประเด็นที่ 2 ควรเช็คสภาพเครื่องพิมพ์ดีดให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมที่จะใช้งานอยู่เสมอ มีจำนวนความถี่ 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.06 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

3. ประเด็นที่ 3 ครูผู้สอนควรชี้แจงและอธิบายเทคนิควิธีการฝึกปฏิบัติการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้อง (ไม่มองแป้น) เริ่มตั้งแต่ท่ายืน การวางนิ้ว การสลับนิ้วขึ้นลงจากแป้นเหย้า มีจำนวนความถี่ 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.79 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

4. ประเด็นที่ 4 ครูผู้สอนควรให้ปริมาณงานในระดับที่เหมาะสมกับเวลาในคาบเรียนที่กำหนดส่งงาน สอดคล้องกับสภาพเครื่องพิมพ์ดีดที่สามารถใช้งานได้จริง มีจำนวนความถี่ 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.53 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

5. ประเด็นที่ 5 ควรจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้น่าเรียนมากขึ้นกว่าเดิมเช่น การจัดโต๊ะเรียนไม่ให้ติดกันจนเกินไป และจัดเวรทำความสะอาด มีจำนวนความถี่ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.02 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอนและด้านการวัดผล ซึ่งผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการวิจัย โดยสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ใน 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยจำแนกตามกลุ่มสาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด และประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546)

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ได้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้ง 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผลได้อย่างเหมาะสม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่มีกลุ่มสาขางานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่มีประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นเลือกตอบ (Check list) ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ และประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) โดยจำแนกเป็น 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษาที่ 1/2550 จำนวน 693 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษาที่ 1/2550 มีจำนวน 4 สาขา คือ สาขางานการบัญชี สาขางานการเลขานุการ สาขางานการขาย และสาขางานคอมพิวเตอร์ รวมทั้งหมด 245 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของกลุ่มสาขางาน จากนั้นสุ่มด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเข้ชงเทรฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเข้ชงเทรฯ

2. ขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเข้ชงเทรฯ ในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ขออนุญาตอาจารย์ผู้สอน และผู้วิจัยได้ชี้แจงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน จากนั้นควบคุมติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 25 มิถุนายน ถึงวันที่ 9 กรกฎาคม 2550 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ทั้งสิ้น 245 คน ได้รับคืนมา 241 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ 3 แบบคือ

3.1 การวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน (Descriptive Statistics) เพื่อแจกแจงคุณลักษณะของข้อมูล

3.2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และถ้าหากพบว่าตัวแปรใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการวิเคราะห์แจกแจงรายคู่ด้วยวิธี LSD ต่อไป

3.3 สรุปรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 จากแบบสอบถามปลายเปิดด้วยการวิเคราะห์แจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 241 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในสาขางานบัญชี จำนวน 81 คน (ร้อยละ 33.6) นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 จำนวน 105 คน (ร้อยละ 43.6) นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ จำนวน 211 คน (ร้อยละ 87.6) นักเรียนส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์พิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด 127 คน (ร้อยละ 52.70)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเข้ชงเทรฯ ในด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชา

พิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านอุปกรณ์สื่อการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 อยู่ในระดับมากที่สุดระดับที่หนึ่งคือเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะการพิมพ์ดีดแบบสัมผัสได้ ระดับรอง คือเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะรูปแบบการพิมพ์งานชนิดต่าง ๆ และระดับที่สามคือเนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ได้ลำดับการเรียนแป้นอักษรง่ายไปหาแป้นอักษรยาก

2.2 ด้านวิธีการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือครูสาธิตทำนั้งพิมพ์ดีด การวางนิ้ว การสับนิ้วที่ถูกต้องให้นักเรียนดู ก่อนให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติ ระดับรองคือครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกฝนปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 และระดับที่สามคือครูสาธิตวิธีการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องให้นักเรียนดู ก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ

2.3 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 อยู่ในระดับมาก 10 ข้อ โดยความคิดเห็นระดับมากที่สุดคือครูมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ระดับรองคือครูมีความสามารถถ่ายทอดวิชาเนื้อหาที่สอนได้เป็นอย่างดี และระดับที่สามคือครูมีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาเชิงทักษะ

2.4 ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ หนังสือแบบเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์รายวิชา ระดับรองคือมีการนำแผนภูมิแป้นอักษรมาใช้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 และระดับที่สามคือห้องเรียนพิมพ์ดีดไทยมีความสะดวก จัดวางโต๊ะ เก้าอี้ อย่างเหมาะสม

2.5 ด้านการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 อยู่ในระดับมากที่สุด คือมีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา ความสะอาด และความเป็นระเบียบในการพิมพ์ ระดับรองคือมีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้ว และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ระดับที่สามคือ ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผล และวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล รายด้านและรวมทุกด้าน โดยจำแนกตามกลุ่มสาขางาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสพการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ และประสพการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด สรุปผลได้ดังนี้

3.1 ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 นักเรียนที่เรียนในสาขางานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดผล มีความคิดเห็นต่อความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอุปกรณ์สื่อการสอน มีความคิดเห็นต่อความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน และด้านอุปกรณ์สื่อการสอน มีความคิดเห็นต่อความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการวัดผลนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ทดสอบสมมติฐานข้อ 3 นักเรียนที่มีประสบการณ์การพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร และด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านวิธีการสอนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักเรียนที่มีประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. จากแบบสอบถามปลายเปิด รวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

4.1 ปัญหาการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ปรากฏผลดังนี้

ปัญหาที่มีความถี่สูงสุด เรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับได้แก่

4.1.1 ประเด็นที่ 1 เครื่องไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน มีจำนวนความถี่ 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.30 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

4.1.2 ประเด็นที่ 2 เครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนมีจำนวนความถี่ 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.15 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

4.1.3 ประเด็นที่ 3 นักเรียนพิมพ์สัมผัสไม่ได้มีจำนวนความถี่ 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.94 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

4.2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมปรากฏผลดังนี้

ความคิดเห็นที่มีความถี่สูงสุด เรียงจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับได้แก่

1. ประเด็นที่ 1 ควรจัดหาเครื่องพิมพ์ดีดให้มีจำนวนที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีจำนวนความถี่ 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.08 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด
2. ประเด็นที่ 2 ควรเช็คสภาพเครื่องพิมพ์ดีดให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมที่จะใช้งานอยู่เสมอ มีจำนวนความถี่ 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.06 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด
3. ประเด็นที่ 3 ครูผู้สอนควรชี้แจงและอธิบายเทคนิควิธีการฝึกปฏิบัติการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้อง (ไม่มองแป้น) เริ่มตั้งแต่ทำนอง การวางนิ้ว การสับนิ้วขึ้นลงจากแป้นเหย้า มีจำนวนความถี่ 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.79 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด
4. ประเด็นที่ 4 ครูผู้สอนควรให้ปริมาณงานในระดับที่เหมาะสมกับเวลาในคาบเรียน ท้นกำหนดส่งงาน สอดคล้องกับสภาพเครื่องพิมพ์ดีดที่สามารถใช้งานได้จริง มีจำนวนความถี่ 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.53 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด
5. ประเด็นที่ 5 ควรจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้น่าเรียนมากขึ้นกว่าเดิม เช่น การจัดโต๊ะเรียนมีไม่ติดกันจนเกินไป และจัดเวรทำความสะอาด มีจำนวนความถี่ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.02 ของความถี่ความคิดเห็นทั้งหมด

การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน และด้านการวัดผล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยนั้นมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการ และเป็นการฝึกปฏิบัติที่เน้นประสบการณ์จริงสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น โดยสถานศึกษาและครูผู้สอนได้พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีการนำวิธีและเทคนิคการสอนแบบใหม่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนนำผลการประเมินผลที่ชัดเจน ตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิณาท ศรีสุวรรณ (2545: 61) ที่พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทยโดยรวมทั้งด้านเนื้อหาหลักสูตร ครูผู้สอน วิธีการสอน อุปกรณ์สื่อการสอน และการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากทั้งหมด นอกจากการมีจุดมุ่งหมายทางการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนครบถ้วนทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของเนื้อหาสาระของหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องใกล้เคียงกับประสบการณ์จริงและเมื่อจบการศึกษาไป

ผู้เรียนสามารถนำไปใช้งานได้ในตลาดแรงงานและความต้องการของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546: 86) ที่ได้ข้อค้นพบจากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก สำหรับด้านเนื้อหาหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น

1.2 ด้านวิธีการสอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในระดับมากคือ ด้านครูสาธิตทำหนังสือพิมพ์ดีด การวางนิ้ว การสับนิ้วที่ถูกต้องให้นักเรียนดูก่อนให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติ ส่วนความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านการจัดเตรียมเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์การสอนให้อยู่ในสภาพพร้อมก่อนทำการสอน มีความคิดเห็นในระดับปานกลางและต่ำที่สุด เป็นเพราะวิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาที่เน้นทักษะกระบวนการ ดังนั้นวิธีการสอนอาจจำเป็นต้องใช้คือการสาธิตทำให้นักเรียนสามารถรับรู้ เข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามได้ง่ายและถูกต้อง มีการสอนโดยใช้วิธีการที่ลำดับความยากง่ายของเนื้อหา ขณะเดียวกันด้วยเครื่องพิมพ์ดีดที่มีสภาพที่เก่า อุปกรณ์บางส่วนชำรุดเสียหาย และทำการซ่อมแซมให้สมบูรณ์ไม่ทันต่อการเรียนการสอน ซึ่งอาจส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักเรียนได้เช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546: 33) ที่ได้ข้อค้นพบจากการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดและพบว่า วิธีการสอนวิชาพิมพ์ดีดต้องใช้การสอนที่เน้นภาคปฏิบัติอย่างจริงจัง ด้วยทักษะกระบวนการของวิชาพิมพ์ดีดที่มีกฎระเบียบเคร่งครัดเกี่ยวกับวิธีการพิมพ์ การที่ครูสาธิตวิธีการปฏิบัติเพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน และเน้นการสร้างทักษะพื้นฐานให้สามารถพัฒนาทักษะได้ด้วยตนเอง จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ ความรวดเร็ว การจดจำที่แม่นยำ และผู้เรียนจะรู้สึกถึงการพิมพ์ดีดนั้นไม่ยากหากผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่ดี ขณะเดียวกันความพร้อมของอุปกรณ์การสอนก็มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนวิชาพิมพ์ดีดด้วย ดังนั้นครูผู้สอนควรใช้วิธีการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะพื้นฐาน มีการลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก และครูควรพยายามที่จะถ่ายทอดเนื้อหาสาระทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติให้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

1.3 ด้านครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในระดับมากที่สุดคือ ด้านครูผู้สอนมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ส่วนความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านการอำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุอุปกรณ์ไว้ให้อย่างพร้อมเพรียง มีความคิดเห็นในระดับมากและต่ำที่สุด ทั้งนี้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่เชื่อมั่นในตัวผู้สอนว่าถ้าครูผู้สอนที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี จะสามารถถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันวิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์ ครูจึงต้องมีทักษะและความชำนาญวิธีการถ่ายทอดความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ขณะเดียวกันครูจำเป็นต้องมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อการสอนวิชาพิมพ์ดีดด้วยเช่น การมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน อดทนใจเย็นที่จะฝึกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างได้มากที่สุด นอกจากนี้การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งานก็เป็นหน้าที่ที่ครูผู้สอนต้องรับผิดชอบด้วย เพราะถ้าหากอุปกรณ์การสอนไม่

พร้อมต่อการเรียนการสอนอาจส่งผลให้ผู้เรียนขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ เกิดความเบื่อหน่ายจนทำให้ไม่อยากเรียนไปในที่สุด ซึ่งข้อค้นพบที่ได้นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา สุขพานิช (2526: 1-5) ที่พบว่า วิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาชีพที่พัฒนาทักษะเฉพาะอย่าง ครูผู้สอนพิมพ์ดีดจำเป็นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ ครูผู้สอนต้องมีความพยายามในการสอนเป็นอย่างมาก มีความอดทนใจเย็นที่จะฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้ก็เนื่องด้วยวิชาพิมพ์ดีดเป็นวิชาที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในศาสตร์ที่จะสอนอย่างลึกซึ้งเพียงพอที่จะถ่ายทอดแก่ผู้เรียน นอกจากนี้การเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนทั้งการวางแผนการสอน เตรียมอุปกรณ์การสอน และดูแลการสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทั้งหมดนี้ก็เพื่อประโยชน์ต่อแก่ผู้เรียน

1.4 ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในระดับมากคือ ด้านหนังสือแบบเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์รายวิชา ส่วนความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านเครื่องพิมพ์ดีดไทยที่มีสภาพพร้อมใช้งานมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางและต่ำที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546: 92) ที่พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางในด้านสื่อการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดนั้นมีข้อจำกัดในด้านจำนวนเครื่องต่อจำนวนผู้เรียน เครื่องพิมพ์ดีดส่วนใหญ่ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมต่อการใช้งานได้ กอปรกับเครื่องพิมพ์ดีดบางส่วนนั้นมีอยู่ในสภาพที่ล้าหลังแล้วดูไม่ทันสมัยไม่สามารถดึงดูดใจผู้เรียนได้ นอกจากนี้เครื่องพิมพ์ดีดนั้นได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีการพิมพ์ มีการพัฒนาคอมพิวเตอร์มาใช้อย่างแพร่หลาย ที่ง่ายต่อการใช้งาน และมีลักษณะการทำงานที่คล้ายคลึงกับเครื่องพิมพ์ดีด ตลอดจนผู้พัฒนาเทคโนโลยีดังกล่าวได้ผลิตนวัตกรรมใหม่ ๆ ออกมาอย่างต่อเนื่อง เช่น โปรแกรมฝึกพิมพ์ โปรแกรมพิมพ์หนังสือ จดหมายธุรกิจ หรือแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งสำเร็จรูปสามารถนำไปใช้งานได้ทันที เพียงแต่เปลี่ยนในรายละเอียดบางส่วนก็สามารถใช้งานได้ ซึ่งปัจจัยนี้อาจส่งผลต่อความคิดเห็นในด้านอุปกรณ์สื่อการสอน วิชาพิมพ์ดีดทั้งโดยรวมและพิจารณาในรายด้านได้

1.5 ด้านการวัดผล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในระดับมากที่สุดคือ ด้านการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา ความสะอาดและความเป็นระเบียบในการพิมพ์ ส่วนความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้านความรวดเร็วของการตรวจข้อสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบ มีความคิดเห็นในระดับมากและต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนรู้เกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินผลแต่ละครั้ง และเก็บรายละเอียดของคะแนนรายบุคคลทุกครั้งที่มีการวัดผล พร้อมกันนั้นอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีการแจ้งผลให้ทราบเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงดี ศรีสม (2549: 69) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก การเรียน

การสอนผู้เรียนได้เรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย การแต่งกาย ความเป็นมิตรชอบ และการตรงต่อเวลา

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จำแนกตามสาขางานที่เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพการพิมพ์จากคอมพิวเตอร์ และประสิทธิภาพการพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ สรุปได้ว่า

2.1 นักเรียนที่เรียนในสาขางานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สาขางานทั้งสี่สาขานั้นเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546: 87) ที่พบว่านักเรียนกลุ่มวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอุปกรณ์สื่อการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เครื่องพิมพ์ดีด สื่อการสอนที่นำมาเรียน และการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสื่อการสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลให้นักเรียนที่แม้จะเรียนสาขางานที่ต่างกันก็อาจเป็นผลที่ทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นที่ไม่ต่างกันด้วย

2.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนมิได้เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ซึ่งเป็นวิชาที่มีการมุ่งเน้นการฝึกทักษะให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546: 88) ที่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน และด้านอุปกรณ์สื่อการสอน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้เช่นกัน ส่วนด้านการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือผลของระดับสติปัญญา ชีตความสามารถ และความถนัด ของบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันตามระดับความสามารถในการเรียนรู้

2.3 นักเรียนที่มีประสิทธิภาพการพิมพ์จากคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดผลนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงว่าประสบการณ์เดิมมีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง และเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ในประสบการณ์ใหม่จนเป็นการเรียนรู้โดยอัตโนมัติ นอกจากนี้วิธีการวัดผลวิชาที่เน้นฝึกทักษะมีเกณฑ์การประเมินที่หลากหลาย ส่วนในรายด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน และด้านอุปกรณ์สื่อการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่าสภาพการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน วิธีการสอน และอุปกรณ์สื่อการสอน และนักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายกัน

2.4 นักเรียนที่มีประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีดมาก่อน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนมากมีประสบการณ์พิมพ์ดีดจากเครื่องพิมพ์ดีดทำให้ค่าความคิดเห็นโดยรวมจึงไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ด้านวิธีการสอนคะแนนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงว่าประสบการณ์เดิมมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องและเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้โดยอัตโนมัติ ส่วนในรายด้านหลักสูตร ครูผู้สอน การวัดผล และอุปกรณ์สื่อการสอน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าสภาพการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน การวัดผล และอุปกรณ์สื่อการสอนและนักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายกัน

3. จากการรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่ประเด็นความคิดเห็นข้อเสนอแนะคำถามปลายเปิดพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าอุปกรณ์ คือ เครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนอยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์พร้อมใช้งาน ครูสั่งงานมากเกินไปทั้งที่เครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะและทำงานที่ครูผู้สอนสั่งให้แล้วเสร็จ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยข้างต้นที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนด้านอุปกรณ์สื่อการสอนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุปกรณ์สื่อการสอน โดยเฉพาะวิชาพิมพ์ดีดนั้นจำเป็นต้องใช้เครื่องพิมพ์ดีดเป็นหลักในการเรียนการสอน เมื่อเครื่องพิมพ์ดีดไม่เพียงพอและอยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ต่อการเรียนย่อมจะส่งผลต่อความคิดเห็นของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ในด้านอุปกรณ์สื่อการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าในด้านอื่นๆ ซึ่งแสดงว่าปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อการสอนก็ยังมีมีความจำเป็นต่อวิชาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการอย่างเช่นวิชาพิมพ์ดีดอยู่เช่นกัน ดังนั้นครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการจัดหา พัฒนา ปรับปรุง และการนำเทคโนโลยีการสอนเข้ามาช่วยเสริมการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ด้วย

1.2 สภาพการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดในปัจจุบันนั้นยังได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีการพิมพ์ มีการนำคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการพิมพ์มากขึ้น เช่น โปรแกรมฝึกพิมพ์ โปรแกรมพิมพ์หนังสือ จดหมายธุรกิจ หรือแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่เป็นสื่อที่สำเร็จรูปสามารถนำไปใช้งานได้ทันที ซึ่งโปรแกรมดังกล่าวที่ง่ายต่อการใช้งาน และมีลักษณะการทำงานที่คล้ายคลึงกับเครื่องพิมพ์ดีด ดังนั้นครูผู้สอนควรคำนึงถึงการนำเทคโนโลยีการสอนดังกล่าวมาช่วยในการสอนได้เช่นกัน

1.3 สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด เครื่องพิมพ์ดีดไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน และมีจำนวนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน อาจารย์ผู้สอนมอบหมายงานมากเกินไปทำไม่ทันกำหนดส่ง บรรยายภาคในห้องเรียนร้อน และคับแคบ ดังนั้นครูผู้สอนควรตรวจเช็คสภาพเครื่องพิมพ์ดีดให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมที่จะใช้งานเสมอ และให้ปริมาณงานในระดับที่เหมาะสมกับเวลาในคาบเรียน ทันกำหนดส่งงาน สอดคล้องกับสภาพเครื่องพิมพ์ดีดที่สามารถใช้งานได้จริงจัดสภาพแวดล้อมห้องเรียนให้น่าเรียนมากขึ้น โต๊ะเรียนไม่ติดกันจนเกินไป ครูผู้สอนบริการ อำนวยความสะดวกให้นักเรียนในเรื่องการเบิกวัสดุฝึก และหาวิธีสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และหาแบบฝึกหัดข้างนอกมาฝึกเพื่อให้นักเรียนผลิตผลิตได้รับสาระความรู้เพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยที่เป็นกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพของสถาบันในระดับอาชีวศึกษาต่าง ๆ ทั้งระดับจังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา และระดับภาคด้วย เพื่อนำมาเปรียบเทียบผลการวิจัยและเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการจัดการเรียนการสอนในระดับมหภาคไปด้วย

2.2 ควรมีการทำโครงการวิจัยเกี่ยวกับความเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 อย่างต่อเนื่อง เพื่อศึกษาและดูพัฒนาการเรียนการสอนตลอดจนปรับปรุงให้มีความทันสมัยไปด้วย

2.3 ควรมีการวิจัยเชิงทดลองการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 โดยการสอนด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์กับเครื่องพิมพ์ดีด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ปรับปรุง พ.ศ. 2546 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม. กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกษกานดา สุภาพจน์. (2529). เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่องวิธีการสอนพิมพ์ดีดอย่างมีประสิทธิภาพ. ภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2546). หลักการ ทฤษฎี และนโยบาย การปฏิรูปการอาชีวศึกษา. จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2538). จิตวิทยาการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย บรรณาธิการ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย: แนวทางสู่ความสำเร็จ. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: บริษัท ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรแกรสซิฟ จำกัด.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). เทคโนโลยีทางการศึกษา: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ชาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์. (2528). พฤติกรรมการสอนวิธีใช้ห้องสมุด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญกิจ.
- ธีรพร อวรรณโณ. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทพร ฉายแสงเดือน. (2546). ทักษะในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาชีพการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา ทรัพย์เกิด. (2546). การเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดในวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นของ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจที่เรียน ด้วยแบบฝึกหัดเรียงลำดับความยากง่าย. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นิรมล ศตวุฒ. (2543). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นิลวรรณ อมรปิยะพงศ์. (2544). ปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขารัฐกิจ คำปลีก วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2548). เอกสารประกอบการเรียน ในรายวิชา ธศ 591 สัมมนาการวิจัย ทางธุรกิจศึกษา ภาคต้นปีการศึกษา 2549. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ.
- บุญมี เลากุลสอาด. (2531). ความคิดเห็นอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยภาคใต้. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- บุบผา โรจนเลิศ. (2543). การเปรียบเทียบทักษะการพิมพ์ดีดในวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้นของ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดที่ เรียงลำดับความยากง่าย และแบบฝึกหัดที่ใช้สอนปกติ. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชราภรณ์ ยอดสุวรรณ. (2547). ปัญหาการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2-3 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- พาณี ล้ออุทัย. (2533). แบบเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1-2. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สถาบัน เทคโนโลยีราชชมงคล. พัฒนาวិชาการ (2535) จำกัด.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2542). แนวคิดและแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพชรรัตน์ ขวัญสังข์. (2546). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาลัย สงวนความดี. (2546). ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยพณิชยการ เซตุน. ปริญญานิพนธ์ กศม (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ระวีวรรณ อยู่สำราญ. (2545). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ.*
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ; อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดา สุขพานิช. (2536). *แบบเรียนพิมพ์ดีดภาษาไทยอย่างง่าย. พิมพ์ครั้งที่ 3.* กรุงเทพฯ:
หน่วยนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- วินัย ไชยอุดม. (2518). *เปรียบเทียบการสอนพิมพ์ดีดโดยวิธีธรรมดา กับวิธีใช้สื่อประสม.*
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- วีระพันธ์ สิทธิพงศ์. (ม.ป.ป.). *ปรัชญาอาชีวะและเทคโนโลยีศึกษา.* กรุงเทพฯ: เอ.พี. กราฟิค ดีไซน์
และการพิมพ์ จำกัด.
- สมชาย เทพแสง. (2543, เมษายน). *การปฏิรูปการเรียนรู้ CHILD CENTRED.* วารสารวิชาการ.
3(4).
- สาโรจน์ แพ่งยัง; และสุชาติ ดาวสุโข. (2522). *สื่อการสอน.* กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิ์ สายหล้า. (2541). *ศาสตร์และศิลป์การเป็นครู.* นครราชสีมา: ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2549). *รวมบทความทางวิชาการด้านการอาชีวศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่.*
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.
- อนันต์ ธนทราย. (2535). *ความคิดเห็นในการพามาตนเองของครูประจำการโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.*
- Adams, Charles F. (1966). *Training Typists in the Industrial Environments, Priliminary Report of
a Prototype System of Simultaneous, Multilevil Multiphasio, Audio Programming.*
New York National Association of Manufacturer, MIND.
- Best, John W. (1977). *Research in Education.* 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersy: Prentice-Hall Inc.
- Borglin, Jean Pinall. (1944). *A Comparison of a Speed and Accuracy Method in Elementary
Typewritor.* M.A. thesis, University of Chicago.

- Colombo Plan Staff College for Technician Education. (1989). *Aspects of Curriculum for Technician Education*. (Phillippines: C.P.S.I. 1989) p.xii.
- Perreault, Reidi R. (1984). A Comparison of Achievement of Students Receiving Computer-Assisted Keyboarding Instruction with Achievement of Students Receiveing Keyboarding Instruction within A Traditional Typewriting Class, *Dissertation Abstracts International*.
- Russon, Allien R. & S. J. Wanous. (1973). *Philosophy and Psychology of Teaching Typewriting*. 2nd ed. Cincinati, Ohio: South western Publishing.
- Taba, Hida. (1962). *Curriculum development. Theory and Practice*. New York. Hartcount, Brace & World.
- Thurstone. L. L. (1977). *Attitude can be Measured, Attitude Theory and Measurement*. New York: Willey & Sons, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตราขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง และตามความคิดเห็นของตัวเองให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเตรา รวม 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์การสอน และด้านวัดผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุด

1. สาขางานที่นักเรียนสังกัด

- 1.1 () สาขางานการบัญชี
- 1.2 () สาขางานการเลขานุการ
- 1.3 () สาขางานการขาย
- 1.4 () สาขางานคอมพิวเตอร์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยสะสม 2 ภาคเรียน)

- 2.1 () คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ขึ้นไป
- 2.2 () คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50-3.00
- 2.3 () คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50

3. ประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์

- 3.1 () มีประสบการณ์
- 3.2 () ไม่มีประสบการณ์

4. ประสบการณ์การพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ดีด

- 4.1 () มีประสบการณ์
- 4.2 () ไม่มีประสบการณ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องท้ายข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน โดยในแต่ละช่องนั้นมีค่าตัวเลขแสดงความหมายดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะการพิมพ์ดีดแบบสัมผัสได้					
2.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ได้ลำดับการเรียนแป้นอักษรง่ายไปหาแป้นอักษรยาก					
3.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นประโยชน์ในการบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่าย					
4.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะรูปแบบการพิมพ์งานชนิดต่าง ๆ					
5.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพิมพ์คำนวณหาค่าสุทธิได้					
6.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่ายได้					
7.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ทำให้นักเรียนมีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการพิมพ์ดีด					
8.	2. ด้านวิธีการสอน ครูนำกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 มาใช้กับนักเรียนให้สอดคล้องตามศักยภาพความสามารถของนักเรียน					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
9.	ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกฝนปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1					
10.	ครูได้นำวิธีการสอนแบบบูรณาการปรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 กับรายวิชาอื่นๆ					
11.	ครูได้จัดทำแผนภูมิแสดงจำนวนคำเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ					
12.	ครูสาธิตทำหนังสือพิมพ์ดีด การวางนิ้ว การสับนิ้วที่ถูกต้องให้นักเรียนดู ก่อนให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติ					
13.	ครูสาธิตวิธีการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องให้นักเรียนดู ก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ					
14.	ครูจัดเตรียมเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์การสอนให้อยู่ในสภาพพร้อมก่อนทำการสอน					
15.	ครูสอนให้นักเรียนแก้ปัญหาข้อขัดข้องเล็กๆ น้อยๆ ขณะใช้เครื่องพิมพ์ดีด					
16.	ครูมีเทคนิคอธิบายการสร้างเทคนิคพิมพ์เร็วและแม่นยำให้พิมพ์ได้อย่างง่ายดาย					
17.	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลขณะฝึกปฏิบัติงานพิมพ์ดีด					
18.	3. ด้านครูผู้สอน มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
19.	มีความสามารถถ่ายทอดวิชาเนื้อหาที่สอนได้เป็นอย่างดี					
20.	ครูได้นำตัวอย่างของจริง เช่น ตัวอย่างจดหมายส่วนตัวมาประกอบการสอน					
21.	สร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียนในขณะมีการเรียนการสอน					
22.	ครูอดทนใจเย็น ฝึกฝนให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน					
23.	ครูสนใจ เอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
24.	มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาเชิงทักษะ					
25.	ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนางานพิมพ์ดีดไทย					
26.	ได้อำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ไว้ให้พร้อมเพรียง					
27.	สร้างบรรยากาศ ให้ผ่อนคลายกระตุ้นให้นักเรียนเรียนวิชาพิมพ์ดีดอย่างมีความสุข					
28.	รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ					
29.	4. ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน เครื่องพิมพ์ดีดไทยที่มีสภาพพร้อมใช้งานมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน					
30.	มีการนำแผนภูมิแบบอักษรมาใช้อย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีดไทย 1					
31.	ห้องเรียนพิมพ์ดีดไทยมีความสะดวก จัดวางโต๊ะ เก้าอี้ อย่างเหมาะสม					
32.	มีการตรวจเช็ค ซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ					
33.	สภาพเครื่องพิมพ์ดีดเอื้อต่อการพัฒนาทักษะความเร็ว					
34.	หนังสือแบบเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์รายวิชา					
35.	มีโต๊ะสาธิตเครื่องพิมพ์ดีด เพื่อใช้สอนความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดไทย					
36.	มีแผนภูมิทำนองพิมพ์ดีดที่ถูกต้อง ให้นักเรียนฝึก					
37.	5. ด้านการวัดผล ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1					
38.	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ครูผู้สอนมุ่งเน้นวัดทักษะปฏิบัติและสอบข้อเขียนภาคทฤษฎีด้วย					
39.	มีการตรวจข้อสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบอย่างรวดเร็ว					
40.	มีเกณฑ์การประเมินผลของวิชาพิมพ์ดีดไทย 1					
41.	มีการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมขณะพิมพ์ดีด					

ข้อที่	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
42.	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา ความสะอาดและความเป็นระเบียบในการพิมพ์					
43.	มีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้ว และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
44.	งานที่ครูมอบหมายในแต่ละครั้งมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาในชั่วโมงเรียน					
45.	จำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้					

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1

1. ปัญหาจากการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะจากการเรียนวิชา พิมพ์ดีดไทย 1.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย

ข้าราชการบำนาญ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ไพฑรรัตน์ ขวัญสังข์

อาจารย์ประจำวิทยาลัยพณิชยการเซตุน

อาจารย์พัชรภรณ์ ยอดสุวรรณ

อาจารย์ประจำวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่า IOC และค่าความเชื่อมั่น

การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง IOC จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อ ที่	ข้อกระทงความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การ คัดเลือก
		1	2	3		
	1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร					
1.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะการพิมพ์ดีดแบบสัมผัสได้	1	1	1	1.0	เลือก
2.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ได้ลำดับการเรียนรู้เป็นอักษรง่ายไปหาเป็นอักษรยาก	1	1	1	1.0	เลือก
3.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นประโยชน์ในการบำรุงรักษาเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่าย	1	1	1	1.0	เลือก
4.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 เป็นการฝึกทักษะรูปแบบการพิมพ์งานชนิดต่าง ๆ	1	1	0	0.6	เลือก
5.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพิมพ์คำนวณหาค่าสุทธิได้	1	1	1	1.0	เลือก
6.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขเครื่องพิมพ์ดีดอย่างง่ายได้	1	1	1	1.0	เลือก
7.	เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ทำให้นักเรียนมีเจตคติและ กิจนิสัยที่ดีในการพิมพ์ดีด	1	1	0	0.6	เลือก
	2. ด้านวิธีการสอน					
8.	ครูนำกิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 มาใช้กับนักเรียนให้สอดคล้องตามศักยภาพความสามารถของนักเรียน	1	1	0	0.6	เลือก
9.	ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกฝนปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	1	1	0	0.6	เลือก
10.	ครูได้นำวิธีการสอนแบบบูรณาการปรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 กับรายวิชาอื่นๆ	1	1	1	1.0	เลือก
11.	ครูได้จัดทำแผนภูมิแสดงจำนวนคำเพื่อแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนสม่ำเสมอ	1	1	1	1.0	เลือก
12.	ครูสาธิตทำหนังสือพิมพ์ดีด การวางนิ้ว การสับนิ้วที่ถูกต้องให้นักเรียนดู ก่อนให้นักเรียนลงมือฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1.0	เลือก

ข้อ ที่	ข้อกระทงความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การ คัดเลือก
		1	2	3		
13.	ครูสาธิตวิธีการพิมพ์สัมผัสที่ถูกต้องให้นักเรียนดู ก่อนให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ	1	1	1	1.0	เลือก
14.	ครูจัดเตรียมเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์การสอนให้ อยู่ในสภาพพร้อมก่อนทำการสอน	1	1	1	1.0	เลือก
15.	ครูสอนให้นักเรียนแก้ปัญหาข้อขัดข้องเล็กๆ น้อยๆ ขณะใช้เครื่องพิมพ์ดีด	1	1	1	1.0	เลือก
16.	ครูมีเทคนิคอธิบายการสร้างเทคนิคพิมพ์เร็วและ แม่นยำให้พิมพ์ได้อย่างง่ายดาย	1	1	1	1.0	เลือก
17.	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลขณะฝึก ปฏิบัติงานพิมพ์ดีด	1	1	1	1.0	เลือก
18.	3. ด้านครูผู้สอน มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	1	1	1	1.0	เลือก
19.	มีความสามารถถ่ายทอดวิชาเนื้อหาที่สอนได้เป็น อย่างดี	1	1	1	1.0	เลือก
20.	ครูได้นำตัวอย่างของจริง เช่น ตัวอย่างจดหมาย ส่วนตัว มาประกอบการสอน	1	1	1	1.0	เลือก
21.	สร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับนักเรียนในขณะที่มีการ เรียนการสอน	1	1	1	1.0	เลือก
22.	ครูอดทนใจเย็น ฝึกฝนให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับความสามารถของ นักเรียนแต่ละคน	1	1	1	1.0	เลือก
23.	ครูสนใจ เอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียน เป็นรายบุคคล	1	1	1	1.0	เลือก
24.	มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาเชิง ทักษะ	1	1	1	1.0	เลือก
25.	ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ มีความคิด สร้างสรรค์ในการพัฒนางานพิมพ์ดีดไทย	1	1	0	0.6	เลือก
26.	ได้อำนวยความสะดวก จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ไว้ให้ อย่างพร้อมเพียง	1	1	0	0.6	เลือก

ข้อ ที่	ข้อกระทงความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การ คัดเลือก
		1	2	3		
27.	สร้างบรรยากาศ ให้ผ่อนคลายกระตุ้นให้นักเรียน เรียนวิชาพิมพ์ดีดอย่างมีความสุข	1	1	1	1.0	เลือก
28.	รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเสมอ	0	1	1	0.6	เลือก
29.	4. ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน เครื่องพิมพ์ดีดไทยที่มีสภาพพร้อมใช้งานมีจำนวน เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน	1	1	1	1.0	เลือก
30.	มีการนำแผนภูมิแป้นอักษรมาใช้อย่างสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของเนื้อหาของวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	1	1	1	1.0	เลือก
31.	ห้องเรียนพิมพ์ดีดไทยมีความสะดวก จัดวางโต๊ะ เก้าอี้ อย่างเหมาะสม	1	0	1	0.6	เลือก
32.	มีการตรวจเช็ค ซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่าง สม่ำเสมอ	1	1	1	1.0	เลือก
33.	สภาพเครื่องพิมพ์ดีดเอื้อต่อการพัฒนาทักษะ ความเร็ว	1	1	1	1.0	เลือก
34.	หนังสือแบบเรียนมีเนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์ รายวิชา	1	1	1	1.0	เลือก
35.	มีใบ้สาระিতเครื่องพิมพ์ดีด เพื่อใช้สอนความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องพิมพ์ดีดไทย	1	1	1	1.0	เลือก
36.	มีแผนภูมิทำนองพิมพ์ดีดที่ถูกต้อง ให้นักเรียนฝึก	0	1	1	0.6	เลือก
37.	5.ด้านการวัดผล ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณา การวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	1	1	1	1.0	เลือก
38.	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 มุ่งเน้นวัดทักษะ ปฏิบัติเพียงอย่างเดียว	1	0	0	0.3	ตัด
39.	การประเมินผลวิชาพิมพ์ดีดไทย 1 ครูผู้สอนมุ่งเน้น วัดทักษะปฏิบัติและสอบข้อเขียนภาคทฤษฎีด้วย	1	1	0	0.6	เลือก
40.	มีการตรวจข้อสอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบอย่าง รวดเร็ว	1	1	0	0.6	เลือก
41.	มีเกณฑ์การประเมินผลของวิชาพิมพ์ดีดไทย 1	1	1	1	1.0	เลือก

ข้อ ที่	ข้อกระทงความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	การ คัดเลือก
		1	2	3		
42.	มีการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมขณะพิมพ์ดีด	1	1	1	1.0	เลือก
43.	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา ความสะอาดและความเป็นระเบียบในการพิมพ์	1	1	0	0.6	เลือก
44.	มีการเก็บคะแนนจากผลงานที่พิมพ์แล้ว และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	1	1	0	0.6	เลือก
45.	งานที่ครูมอบหมายในแต่ละครั้งมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาในชั่วโมงเรียน	1	1	1	1.0	เลือก
46.	จำนวนข้อสอบมีปริมาณเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้	1	1	1	1.0	เลือก

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชยพร วงศ์ยิ้มย่อง
วันเดือนปีเกิด	28 เมษายน 2506
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	411/62 การเคหะชุมชนฉะเชิงเทรา ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา ถนนมรุพงษ์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัยพณิชยการเซตุน
พ.ศ. 2528	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากวิทยาลัยพณิชยการเซตุน
พ.ศ. 2531	บธ.บ. (ธุรกิจศึกษา - เลขานุการ) จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
พ.ศ. 2550	กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ